

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · tercer període · sèrie C · núm. 267

Comissió de Justícia

Sessió 13, dijous 24 de novembre de 2016

Presidència de l'H. Sr. Germà Gordó i Aubarell

TAULA DE CONTINGUT

Preguntes acumulades al Govern 311-00377/11 a 311-00383/11 i 311-00316/11 a 311-00319/11	5
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Justícia sobre les gestions del Departament de Justícia amb relació a la concessió d'un permís penitenciari a un intern reincident del Centre Penitenciari Ponent acusat de violació 354-00102/11	11
Sol·licituds de compareixença acumulades 356-00403/11 a 356-00406/11	13
Compareixença d'una representació de l'associació SOS Bebés Robados per a informar sobre les seves activitats 357-00207/11	18
Compareixença d'una representació de l'associació SOS Bebés Robados per a informar sobre les seves activitats 357-00207/11	18

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 13 de la CJ

La sessió de la Comissió de Justícia (CJ) s'obre a les deu del matí i tres minuts. Presideix Germà Gordó i Aubarell, acompanyat del vicepresident, Ferran Pedret i Santos, i del secretari en funcions, Jordi-Miquel Sendra Vellvè. Assisteix la Mesa la lletrada Immaculada Folchi i Bonafonte.

Hi són presents els diputats Albert Batet i Canadell, David Bonvehí i Torras, Magda Casamitjana i Aguilà, Carmina Castellví i Vallverdú, Jordi Cuminal i Roquet, Adriana Delgado i Herreros, Jordi Orobitg i Solé, Maria Rosell i Medall, Maria Dolors Rovirola i Coromí i Anna Simó i Castelló, pel G. P. de Junts pel Sí; Carmen de Rivera i Pla, José María Espejo-Saavedra Conesa i María Francisca Valle Fuentes, pel G. P. de Ciutadans; Rosa Maria Ibarra Ollé, pel G. P. Socialista; Joan Giner Miguélez, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot; Esperanza García González i Fernando Sánchez Costa, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Benet Salellas i Vilar, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió la directora general de Modernització de l'Administració de justícia, Rosa Anna Castillo i Picas, i la presidenta de SOS Bebés Robados, Adelina Ruíz Santos, acompanyada de la secretària, Ana Páez Garro.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els partits judicials on s'ha implantat la nova oficina judicial (tram. 311-00377/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 240, 75).

2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el calendari d'implantació de l'oficina judicial als nous partits judicials (tram. 311-00378/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 240, 75).

3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la creació d'una comissió de seguiment de la nova oficina judicial (tram. 311-00379/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 240, 75).

4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els recursos econòmics i materials destinats a la implantació de l'oficina judicial el 2014 (tram. 311-00380/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 240, 76).

5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el manteniment del nombre de llocs de treball una vegada finalitzi la implantació de l'oficina judicial (tram. 311-00381/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 240, 76).

6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la implantació i el calendari previst del programa e-Justícia (tram. 311-00382/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 240, 77).

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els recursos econòmics i materials destinats a la implantació del programa e-Justícia (tram. 311-00383/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 240, 77).

8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'ús de les noves tecnologies per a la tramitació electrònica dels procediments judicials (tram. 311-00316/11). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 229, 56).

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la posada en marxa del nou model d'organització de l'Administració de justícia (tram. 311-00317/11). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 229, 56).

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el millorament del temps de resolució dels assumptes judicials (tram. 311-00318/11). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 229, 57).

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el millorament de l'atenció als ciutadans (tram. 311-00319/11). María Francisca Valle Fuentes, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 229, 57).

12. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb el conseller de Justícia sobre les gestions del Departament de Justícia amb relació a la concessió d'un permís penitenciari a un intern reincident del Centre Penitenciari Ponent acusat de violació (tram. 354-00102/11). Esperanza García González, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

13. Sol·licitud de compareixença del director del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats (tram. 356-00403/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licituds de compareixença de Joaquín Aguirre López i Fernando Luis Criado Navamuel, jutges de control del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca (jutjats núm. 1 i núm. 17 de Barcelona), davant la Comissió de Justícia perquè informin sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats (tram. 356-00404/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença d'Anna Figueras, advocada del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca, davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats (tram. 356-00405/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença del fiscal adjunt dels jutjats de control del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats (tram. 356-00406/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Compareixença d'una representació de l'associació SOS Bebés Robados davant la Comissió de Justícia per a informar sobre les seves activitats (tram. 357-00207/11). Comissió de Justícia. Compareixença.

El president

Bon dia a totes i a tots. Abans de començar, hi ha algun grup que vulgui comunicar alguna substitució per a aquesta sessió? *(Pausa.)*

Més enllà de les substitucions, dels canvis que hi ha hagut com a membres de la comissió que ja han estat comunicats per la Mesa del Parlament, en el sentit que, d'una banda, el senyor Cuminal, doncs, substituirà la senyora Marta Pascal, i, d'una altra banda, també serà substituït el senyor David Bonvehí pel senyor Jordi Sendra. Aquestos seran els canvis ja permanents en el si de la comissió.

Més enllà d'això, hi ha alguna substitució que es vulgui comunicar? *(Pausa.)* Sí? *(Pausa.)* El senyor Orobitg?

Jordi Orobitg i Solé

Sí; moltes gràcies, senyor president. Més enllà del fet que s'hi aniran incorporant la resta de diputats..., en aquest cas, la diputada senyora Rosell substitueix el senyor Batet.

El president

També m'ha estat comunicat que el senyor Bonvehí substituirà, també aquesta jornada, el senyor Guinó. *(Veus de fons.)* Sí, senyora Esperanza...?

Esperanza García González

Sí, president. Més tard s'hi incorporarà el Fernando Sánchez Costa, en lloc de l'Alberto Villagrasa.

El president

Moltes gràcies. Alguna substitució més? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Molt bé.

També, com a temes previs, i abans de l'ordre del dia –per tant, fora de l'ordre del dia–, us voldria recordar que hi ha, d'una banda, la sol·licitud dels membres del Grup de Treball sobre el Règim d'Aïllament dels Departaments Especials de Règim Tancat. S'ha proposat que es prorrogui una setmana, eh?... –ai, perdó–, un mes. *(Veus de fons.)* Bé, doncs, hi ha una modificació; ho faríem fins que s'acabi el quart període de sessions. Hi estaria tothom d'acord, en això? *(Pausa.)* Molt bé.

També informar-vos, com sembla que ja s'ha fet als distints grups..., els vull informar que la sessió sobre la violència a les presons es desenvoluparà durant la comissió del mes de gener. Encara no en sabem la data, però serà durant la comissió del mes de gener.

Una altra qüestió és que la reunió dels diversos grups parlamentaris de la Comissió de Justícia amb l'Associació Catalana Nabiu es desenvoluparà el dia 21 a les dotze. Això ja s'ha comunicat, però també..., perquè en tinguin tots constància.

I, finalment, els recordo que hi haurà una reunió el dia 14 de desembre a les 11.30 hores amb la xarxa ciutadana Sare, a la qual estan invitats tots els portaveus o persones en què deleguin..., en un altre diputat o diputada. La persona que vindrà en representació de la xarxa ciutadana Sare és el seu portaveu, el senyor Joseba Azkarraga. Torno a dir que serà el dia 14 de desembre a les 11.30.

Alguna qüestió més, abans de començar? (*Pausa.*) Algú té alguna qüestió? No? (*Pausa.*)

Preguntes acumulades al Govern

311-00377/11 a 311-00383/11 i 311-00316/11 a 311-00319/11

Doncs, aleshores, ja passariem al primer punt de l'ordre del dia, tot donant, primer, la benvinguda a la directora general de Modernització de l'Administració de justícia, la senyora Rosa Anna Castillo.

La senyora Rosa Anna Castillo, directora general, respondrà a les preguntes formulades per Ciutadans –en concret, per la diputada María Valle–, i, a petició del mateix Grup Parlamentari de Ciutadans, s'agruparan totes les preguntes. Hi hauran deu minuts per a la senyora María Valle i també deu minuts per a la directora general, que podran distribuir en dues intervencions. Té la paraula la diputada María Valle.

María Francisca Valle Fuentes

Gracias, presidente. Buenos días, señora directora, y buenos días a todos. En principio, tengo que decir que todos sabemos el colapso que existe en la Administración de justicia. Escuchamos atónitos cómo el *conseller*, ante esta situación, nos anunciaba que renunciaba a quinientas tres plazas que el Ministerio de Justicia había entregado aquí a Cataluña, y nos hace también una propuesta de modificación/reducción de doscientas una plazas de la oficina judicial.

Ante esta situación, yo le hago estas preguntas: ¿en qué partidos judiciales se ha implantado la nueva oficina?, ¿qué acciones ha puesto en marcha el Govern para implementar el nuevo modelo de la organización?, ¿qué acciones y recursos se están destinando a la mejora en cuanto al tiempo de resolución de asuntos judiciales, en cuanto también a la atención a los ciudadanos y en cuanto al programa de digitalización de expedientes?

El president

Senyora directora general, té la paraula.

La directora general de Modernització de l'Administració de justícia (Rosa Anna Castillo i Picas)

Gràcies, president. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Els agraeixo, doncs, l'oportunitat que m'ofereixen de comparèixer avui davant de la Comissió de Justícia per respondre a les preguntes que ha formulat el Grup Parlamentari de Ciutadans. En resposta a la pregunta de a quants partits judicials s'ha implementat l'oficina judicial fins a data 31 d'octubre de 2016, els diré que són nou partits judicials: Girona, Olot, la Seu d'Urgell, Cornellà de Llobregat, el Vendrell, el Prat de Llobregat, Amposta, Balaguer i Sant Boi de Llobregat. Com veuen, hi han dos partits a Girona, dos a Barcelona, dos a Tarragona i tres a la província de Barcelona.

Pel que fa a si existeix o no un calendari d'implantació de l'oficina judicial, dir-los que, evidentment, hi ha un calendari –que es consensua cada any amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el que en diem «la reunió de la comissió mixta», eh?, entre Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i Departament de Justícia–, i que, evidentment, aquest calendari respon a les prioritats i a les necessitats que decideixen ambdues institucions. Per tant, el calendari sempre s'elabora anys abans de portar a terme la implantació efectiva de l'oficina judicial.

Suposo que coneixen aquest projecte, que realment té molta complexitat. I, per tant, hem de treballar en tres àmbits: l'organitzatiu –el dels recursos humans–, el de les tecnologies i el d'edificis judicials. Per això necessitem molt temps per portar a terme un seguit de treballs preparatoris, entre els quals podem destacar la posada en marxa d'uns equips d'actuació prèvia per reduir l'execució penal, intervenir en els edificis judicials, preparar el desplegament de les eines informàtiques, preparar la planificació de tota la formació prèvia que rebran funcionaris i lletrats de l'Administració de justícia, tramitar les RLT de funcionaris i de lletrats de l'Administració de justícia... Per tant, hi ha un munt de feina a fer, i tenir un temps suficient per preparar-ho, doncs, es fa necessari.

El calendari que hem previst d'implementació per als propers anys, si aquestes tasques preparatòries ens ho permeten i la disponibilitat pressupostària també, serà que l'any 2017 implementarem Santa Coloma de Gramenet en el segon trimestre i Vilafranca del Penedès en el quart trimestre. I per a l'any 2018 tenim ja tancat el calendari de Blanes, per implementar-hi l'oficina judicial durant el primer trimestre, i treballem per finalitzar els calendaris dels partits judicials de Cerdanyola i de Valls.

Sobre si existeix o no una comissió de seguiment en cada un dels partits judicials, he de dir-los que, com no podia ser d'una altra manera, la implementació de l'oficina judicial comporta que es posi en marxa una comissió de seguiment en cada partit judicial. Aquesta comissió es diu «comissió de coordinació i seguiment», i existeix en cadascun dels partits judicials on s'implanta l'oficina judicial. De fet, aquesta comissió es crea perquè així ho contempen cada una de les ordres que creen serveis comuns dels partits judicials on implementarem l'oficina, i són ordres que signa el conseller.

Evidentment, aquesta comissió el que vol és vetllar pel bon funcionament de l'oficina judicial, coordinar al màxim totes les parts implicades, fer que tinguin un bon funcionament tots els serveis comuns i proposar-hi totes aquelles millores que es detectin. Hi ha uns membres, en aquestes comissions, que vénen detallats per aquesta ordre del conseller que abans us he indicat. Evidentment, dir-vos també que aquesta comissió es regeix per la normativa vigent dels òrgans col·legiats de les administracions públiques de Catalunya.

Pel que fa als recursos que hem invertit en l'oficina judicial, dir-los que l'any 2014 hi vam dedicar un total de 336.557,07 euros, entre els quals hi ha una part que està dedicada al cost de la implementació de les relacions de llocs de treball, perquè incrementem llocs de treball i incrementem els complements retributius a tots aquells llocs que són singularitzats o diferenciats, i també hem d'adaptar els edificis judicials i hi hem de posar en marxa els equipaments tecnològics. Per tant, aquests conceptes inclouen totes aquestes partides.

Respecte a la qüestió de si nosaltres mantindrem o no tots els llocs de treball quan hàgim implementat l'oficina judicial, recordar que existeix un acord de la Mesa General de Negociació dels empleats públics de l'Administració de justícia de Catalunya publicat per una resolució de Treball i Indústria –4116 de 2006– que ratificava un preacord del 6 de juny de 2006, on es van comprometre, el Govern i els representants sindicals, a mantenir tots els llocs de treball actuals, i, per tant, a mantenir el total de places de plantilla de cada un dels cossos a data de la signatura d'aquell acord. És cert, quan implantem oficines judicials, deixem enrere les plantilles i parlem de relacions de llocs de treball, i en tots els partits judicials..., pràcticament en tots aquells en què hem implementat oficina judicial fins ara no només hem mantingut tots els llocs de treball, sinó que hi ha hagut un increment de dotacions.

Pel que fa a l'e-Justícia.cat, dir-los que hem previst un calendari de desplegament i d'implementació de l'e-Justícia.cat, també, per als anys 2016 i 2017. En aquest últim trimestre de 2016 i durant l'any 2017, el Departament de Justícia té previst complementar el desplegament del que en diem «mòdul de gestió processal» a tots els jutjats de primera instància de Catalunya; completar el desplegament de la gestió processal civil en l'especialitat de mercantil a tots els jutjats mercantils de Catalunya; completar el desplegament del mòdul de gestió processal social a tots els jutjats socials de Catalunya; completar el desplegament del mòdul de la fiscalia, també, de l'EJcat en l'àmbit civil i social; iniciar també un pilot de la gestió processal civil en una secció civil de l'audiència provincial de Barcelona, de tal manera que durant l'any 2017 continuarem el desplegament d'aquest mòdul de les seccions civils de les audiències

provincials a totes les seccions civils de les audiències de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. A més a més, donarem lloc a un pilot per implementar la gestió processal civil en un partit judicial de tipus mixt, perquè a continuació despleguem l'EJcat en l'àmbit civil de tots els jutjats mixtos de Catalunya.

Per últim, dir-vos també que portarem a terme durant el 2017 un pilot per desplegar el registre de la guàrdia amb EJcat, que significarà també que en els jutjats de Catalunya ja es podran presentar i enviar atestats telemàtics provinents de Mossos d'Esquadra i policies locals. No obstant, no deixarem de construir tot el mòdul de gestió processal de l'EJcat per completar la construcció de la jurisdicció penal, que inclou els jutjats d'ins-trucció, els penals, els d'execució, els de violència sobre la dona, audiències penals, menors, la fiscalia penal i la vigilància penitenciària.

Així mateix, durant el 2017 també iniciarem la construcció de tot el mòdul de tramitació processal per a la jurisdicció contenciosa administrativa i les sales del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Com a resum, dir-li que portem implementats amb e-Justícia.cat, a data d'avui, 143 jutjats.

Pel que fa als recursos, dir-li que hem invertit en la modernització de la justícia a Catalunya, i especialment en els serveis de desenvolupament i de desplegament que vam contractar amb l'empresa T-Systems, en el marc del projecte de construcció i im-plementació d'aquest sistema de gestió processal de l'e-Justícia.cat per a les jurisdicci-ions civils i socials, fins ara. Aquests costos es troben inclosos en el pluriennal que es va aprovar per a l'EJcat. Fins ara –l'any 2016– hi hem invertit 19.890.359 euros; des de l'any 2016 fins a l'any 2019, hem previst invertir-hi 6.962.227 euros.

La construcció d'un programa com aquest suposa definir i analitzar totes les neces-sitats d'aquest sistema per a totes les jurisdiccions, poder construir un sistema amb una nova tecnologia web i, a més a més, fer unes proves de validació per comprovar el ren-diment del sistema i de les aplicacions abans de posar en producció aquesta eina i de-i-xar-la en mans dels usuaris finals.

En l'àmbit dels recursos humans, i per poder implementar l'e-Justícia.cat, hi hem incorporat vint-i-una persones, dotze de les quals són gestors de l'Administració de justícia i nou són tramitadors. Aquestes persones s'encarreguen de fer la formació i el suport als usuaris. El cost total d'aquest personal durant el 2015 i el 2016 ha suposat un import d'1.146.220,71 euros.

Evidentment, la implementació de l'e-Justícia.cat no cal que els digui que significa deixar de banda l'antic sistema Temis 2 per passar a tenir un nou sistema, que és l'e-Jus-tícia.cat. Hi han uns treballs molt tècnics que són de migració de les dades, però sobre-tot és molt important també evitar que hi hagi el mínim impacte sobre l'usuari. Per això disposem d'aquestes persones, que són els formadors, que donen una formació personal –personal– i també remota, quan cal, i que es preocupen de la gestió del canvi.

Com farem que hi hagi més ús de les noves tecnologies per a la tramitació electrò-nica dels procediments judicials a l'Administració de justícia? Doncs, el departament ja ho va començar l'any 2016: vam iniciar la construcció del sistema d'informació judicial, que anomenem «e-Justícia.cat», com saben. L'e-Justícia.cat és un sistema que s'ha disse-nyat, sobretot, per donar resposta als requeriments tècnics que han de fer possible l'ex-pedient judicial digital i perquè els nostres jutjats puguin treballar sense paper.

En el desplegament de l'e-Justícia.cat, tots els seus mòduls i totes les seves funci-onalitats ja responen a fomentar l'ús de les tecnologies de la informació i la comuni-cació entre tots els nostres usuaris de l'Administració de justícia, i en especial el que fan és facilitar la tramitació electrònica de tots els procediments judicials. De fet, es-tem fent realitat la interoperabilitat entre els jutjats..., les comunicacions telemàtiques entre els jutjats i els operadors jurídics, i donem compliment, com no pot ser també d'una altra manera, a la Llei 18/2011 i a la Llei 42/2015, que parla de les comuni-cacions telemàtiques.

Com saben vostès, l'EJcat el que permet és la presentació telemàtica d'escrits ini-ciadors de procediments o demandes i d'escrits a tràmit totalment telemàtics. Facilita també la integració de la fiscalia: jutjats i fiscals treballen amb una única eina, i emeten informes, els fiscals, totalment telemàtics. Donem resposta, amb l'EJcat també, a mol-tes tasques que porten a terme els funcionaris dels jutjats: el registre i repartiment, l'en-viament dels correus, gestionar els arxius d'expedients, millorar els efectes judicials i

gestionar-los, enviar requeriments policials als Mossos d'Esquadra, controlar terminis, disposar de l'agenda d'assenyalaments...

I tot això és possible perquè l'EJcat és un sistema modular o de mòduls; és flexible, s'adapta a les modificacions legislatives i organitzatives; és multilingüe. A més a més, té unes eines molt avançades: ara els jutjats ja compten amb el visor de l'expedient, tenen eines per digitalitzar els documents electrònics, tenen signatura electrònica, tenen codis segurs de verificacions. Per tant, nosaltres hem treballat molt per tenir un sistema que funciona bé i que ha estat reconegut pels vocals del Consejo General del Poder Judicial i l'han significat davant altres eines que tenen altres comunitats autònomes, i el Ministeri de Justícia també ha fet un alt reconeixement a l'e-Justícia.cat.

Per últim, dir-los que, per millorar els temps de resposta, bé saben que treballem en el desplegament de l'oficina judicial i de l'expedient judicial electrònic. Implementant aquests dos grans projectes que formen part de l'objectiu del pla del Govern de la Generalitat, nosaltres millorarem els temps de resposta i la tramitació dels assumptes judicials.

Evidentment, també fomentem una millor atenció als ciutadans amb el desplegament i posada en marxa de les oficines d'atenció al ciutadà. En l'actualitat n'hi han vint-i-set, però amb la posada en marxa de l'oficina judicial incorporarem cada cop més aquesta funció dins dels serveis comuns generals per homogeneïtzar l'atenció en tots els partits judicials i disposar de més personal que pugui atendre no sols els ciutadans, sinó també els professionals.

El president

Moltes gràcies, senyora directora general. Aquesta presidència ha estat flexible amb el temps, com han pogut veure, però en benefici de la informació i també, lògicament, d'un millor control per part del Parlament al Govern. En el següent torn li donarem un parell de minuts, perquè, en realitat, doncs, ja els hauria esgotat. Però també crec que aquests dos minuts se li han de donar, perquè, si no, no tindria gaire sentit, possiblement, que quedessin temes damunt la taula que poden ser interessants justament per al grup parlamentari que continuarà amb la pregunta.

Té la paraula la diputada Valle.

María Francisca Valle Fuentes

Gracias, presidente. Mire, directora, yo la he estado escuchando atentamente. Me parece muy bien, todo lo que nos ha explicado. Me parece que, a un muy largo plazo –yo diría que infinito–, el llevar estas propuestas a la realidad, pues, estaría muy bien, pero realmente el ciudadano de a pie, todo esto que usted nos ha explicado, sinceramente, yo creo que, si se lo explicásemos, no lo entendería.

Usted sabe el mal endémico que es la Administración de justicia. Se lleva mucho tiempo detrás de buscar soluciones; no estamos desde hace un año, aquí. Yo veo que son muy buenas intenciones, que conllevan muchísimo tiempo para ponerlas en práctica y para poder tener un resultado visible. Y yo entiendo que, con todas las visitas que está haciendo el *conseller* de Justicia a todos los juzgados de Cataluña, los funcionarios le pondrán de manifiesto todas las preocupaciones que tienen y todos aquellos problemas que realmente hay en la Administración de justicia. Lo que no entiendo, lo que no puedo entender, es cómo es posible que no se tome nota y no se tomen unas medidas de forma urgente, diríamos, para poder solucionar mucho del colapso que hay.

No nos explicamos tampoco por qué, teniendo en cuenta que en las visitas que hace le deben de haber explicado, pues, la falta de recursos humanos, la falta de recursos materiales que hay en todos los juzgados..., qué persona con un sentido de responsabilidad en la Administración de justicia toma una decisión como es la de renunciar a quinientas tres plazas que fueron otorgadas. Pero no lo entendemos porque no había una solución alternativa de forma inmediata al rechazo de estas plazas.

Y lo que tampoco podemos entender de ninguna de las maneras es cómo, además, nos presenta una propuesta de modificación o reorganización, como dicen, de la Administración de justicia donde se reducen doscientas una plazas más. Doscientas una plazas que..., tengan en cuenta que vienen reducidas de los juzgados de instrucción –juzgados de instrucción–, que tienen una carga de trabajo increíble, y que con la Ley de enjuiciamiento criminal no se ha reducido en absoluto esa carga de trabajo,

porque las faltas, como ustedes saben, han pasado a ser delitos leves; por lo tanto, el procedimiento ha dejado de ser un procedimiento simple y ha pasado a ser un procedimiento más complejo. Y eso conlleva más necesidad de recursos humanos.

¿Cómo es posible que, además, reduzcan funcionarios de los juzgados de violencia doméstica? Los juzgados de violencia doméstica, donde se están tratando temas..., como ustedes bien saben, mujeres maltratadas. Temas que, en principio, podrían ser fáciles de resolver, porque con una orden de protección, dándola o no dándola, aquí se acaba. Pero es que no es así; es que resulta que además son competentes para llevar los procedimientos de divorcio que a continuación conllevan. Por lo tanto, no estamos hablando simplemente de un procedimiento de violencia doméstica, sino todo lo que lleva aparejado este procedimiento: un divorcio, una ejecución de sentencia, y todos sabemos lo largas que son las ejecuciones de sentencia y lo largos que pueden ser los procedimientos de divorcio. ¿Cómo se puede reducir, cómo se puede reorganizar en este sentido esa plantilla, como ustedes proponen, con la enorme carga de trabajo que conlleva?

Es más, yo les diría, y ustedes lo saben, que el presidente del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, que compareció no hace mucho aquí, en este Parlamento –en concreto, el día 29 de octubre–, señaló que es el Departamento de Justicia, quien tiene paralizada la ampliación de la oficina judicial. Lo dijo *él*, no lo digo yo; lo dijo *él* aquí. Alguna razón tendrá. Dijo y señaló que era necesaria la creación de cincuenta y tres juzgados, de los cuales parece ser –parece ser, digo– que se van a crear nueve.

Yo entiendo, directora, de verdad, que no es de recibo que cuatro meses después de la comparecencia del *conseller* en este Parlament no se haya gestionado nada de una forma inmediata. Nada que nos pueda venir hoy usted y explicarnos: «Se ha hecho *esto* para obtener un resultado próximo.»

No entiendo que no haya un calendario del concurso oposición que tanto señaló el *conseller* también aquí en su comparecencia, el concurso oposición que iba a suplir las quinientas tres plazas que rechazó.

No entiendo el programa e-Justicia, que usted habla maravillas de él, y que tantos problemas está dando a las oficinas judiciales. Y tampoco entiendo cómo se está implementando un programa que no se puede extender al resto de España; es un programa, bueno, que es únicamente para Cataluña, y que..., cada comunidad autónoma tiene el suyo. Entonces, ¿qué estamos haciendo?

Podría hacerse un programa... –¿cómo se lo diría?–, con mayor agilidad, porque no hay que olvidar que hay otras administraciones que han implementado... Sin ir más lejos, en hacienda, implementaron..., telemáticamente, y, bueno, ya es operativo, hace mucho tiempo que ya es operativo. Entonces, lo que yo no entiendo es que venga usted a explicarnos esta realidad virtual en la cual todos estaríamos encantados de estar, cuando la realidad es que la Administración de justicia sigue estando colapsada.

Y esto, como usted muy bien sabe, y como todos sabemos aquí, conlleva..., porque estamos hablando de personas, personas que acuden a la Administración de justicia a buscar justicia, personas que están dejando de creer en la justicia. Porque estamos hablando, en muchas ocasiones, de menores; menores que están a la espera de si a sus padres les otorgan la custodia compartida o les otorgan una custodia en exclusiva, y eso conlleva que vaya a residir en un sitio o vaya a residir en otro diferente. En fin, que el entorno de estos menores no... Estos niños tienen que estar esperando siete meses, ocho meses, un año, para saber dónde van a residir, cuál va a ser su vida.

Y otra cuestión en la que yo le quería hacer hincapié. No entendemos tampoco cómo es posible que el SATAV, el servicio de atención, como usted bien sabe... –el equipo técnico de psicólogos que hay para los casos de custodias, para los casos civiles–, cómo es posible que funcione tan mal, que esté tan colapsado. Porque no pueden decir que esto es un problema de Madrid ni que es un problema de España; es un servicio que está adscrito a la Generalitat, que depende totalmente de ustedes y que lleva colapsado, que yo recuerde, por lo menos ocho o diez años. ¿Cómo es posible que este servicio..., que los juzgados civiles no puedan acudir en todos los casos al mismo?

Esa forma de trabajar, directora, desmotiva a cualquiera, a cualquier funcionario, desde el más bajo hasta el más alto, por mucha vocación que tengan. Por eso yo les pido que destinen el dinero de la reforma de la Administración de justicia, que, como

usted sabe, hace poco –el 30 de octubre–, se hizo una transferencia de 1.112.909 euros por el Ministerio de Justicia a la Generalitat..., que lo transformen, que tramiten la tramitación electrónica de expedientes, que dejen de buscar excusas y gastar el dinero en acciones que no interesan a la mayoría de catalanes –como por ejemplo la Universidad Catalana d’Estiu y las conferencias que allí se dan–, y que se realicen por el *conseller* visitas productivas. Visitas productivas donde escuche realmente los problemas que le transmiten los funcionarios y también los jueces. Que los escuche y que ponga medidas para esto.

El sistema de digitalización de expedientes..., le pido, como ya le he dicho antes, un sistema donde se permita una justicia eficiente y unificada.

Y, por último ya, que cumpla la frase que dijo el *conseller* en este Parlament no hace mucho en su comparecencia: «Estamos en el Gobierno para solucionar problemas.» Solucionen, por favor, los problemas de la Administración de justicia.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per respondre, té la paraula, per un temps màxim de dos minuts, la directora general.

La directora general de Modernització de l’Administració de justícia

Bé. Ha parlat de tants temes, oi? Sap que no tenim competències, senyora diputada, per crear òrgans judicials, sinó que això està en mans del Ministeri de Justícia i el Consell General del Poder Judicial. Ja ens agradaria, que els haguessin posat en marxa, aquests nou que encara estem esperant des de l’any 2015.

Però, per altra banda, sap que també patim un problema d’interinatge molt important, i el que s’ha fet és tan sols intentar donar estabilitat als jutjats perquè puguin produir i tramitar la resolució dels procediments. El fet que tinguem tants interins..., també tenim problemes de formació, i, per tant, s’ha tramitat una nova borsa d’interins perquè tota la gent estigui ben formada i treballi com calgui en els jutjats.

No és cert que hàgim paralitzat l’oficina judicial; ans al contrari, pactem amb el TSJ tots els partits on implementarem oficina judicial. D’això el president del Tribunal Superior de Justícia i el secretari de govern n’estan perfectament al corrent, i són ells els que ens indiquen on hem d’implantar l’oficina.

Dir-li també que l’e-Justícia.cat, que vostè diu que és un sistema que no funciona, ha estat, com he dit, reconegut pels vocals del Consejo General del Poder Judicial com un dels millors sistemes que tenim actualment a Espanya. I no només això, sinó que la setmana passada ens van visitar la secretària d’estat del Ministeri de Justícia i el secretari general del Ministeri de Justícia i ens van dir que s’estan plantejant adaptar l’EJcat a tot Espanya en el territori el ministeri i on té competències sobre les comunitats autònomes el ministeri, perquè ells reconeixen que han fracassat, amb els seus sistemes d’informació digital, i el que consideren que ha tret una nota més alta –més de 360 punts–, que ha estat estudiat per una consultora internacional experta en la matèria..., reconeixen que l’únic sistema vàlid a tot Espanya és l’e-Justícia.cat.

Efectivament, ens van donar 1.200.000 euros per a tecnologia, i els hem invertit íntegrament en tecnologia de la informació i de la comunicació i en la millora..., i per poder avançar i acabar com més aviat millor el desplegament de l’e-Justícia.cat. De fet, som de les comunitats autònomes més avançades en el desplegament i en totes les funcionalitats que pot tenir l’expedient digital. Per tant, nosaltres estem molt millor –molt millor– del que voldrien molts altres.

Per últim, dir-li que el conseller de Justícia –i jo tinc l’honor d’acompanyar-lo moltes vegades– ha visitat gairebé trenta-cinc partits judicials ja, i allà s’escolta tothom – jutges, lletrats i funcionaris– i parla amb tothom. I, de fet, coneixem molt bé què passa a cada partit, i a cada partit hi aplicarem les mesures que estigui a les nostres mans aplicar, siguin del tipus que siguin.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora directora general.

Si els sembla bé, suspendrem la sessió durant dos minuts per poder acompanyar la directora general.

El president

Molt bé.

**Sol·licitud de sessió informativa
amb el conseller de Justícia sobre les gestions
del Departament de Justícia amb relació a la concessió
d'un permís penitenciari a un intern reincident del Centre Penitenciari
Ponent acusat de violació**

354-00102/11

Senyores i senyors diputats, si els sembla, continuarem amb la sessió, concretament amb el punt número 12, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb el conseller de Justícia sobre les gestions del Departament de Justícia amb relació a la concessió d'un permís penitenciari a un intern reincident del Centre Penitenciari Ponent acusat de violació.

Té la paraula, per part del grup proponent, del Partit Popular de Catalunya, la senyora Esperanza García.

Esperanza García González

Bé; gràcies, president. A ver, la propuesta es muy sencilla. La noticia la conocemos todos: mes de noviembre, un interno al que se le concede permiso de salida después de trece denegaciones por parte del juez de vigilancia penitenciaria, pues, finalmente sale a la calle y hace exactamente lo mismo y comete el mismo delito por el que estaba en prisión, es decir, secuestra, viola y comete un supuesto homicidio frustrado contra una persona.

La propuesta de comparecencia del *conseller* se formula, entre otras cosas, porque en su momento también se pidió que se dieran explicaciones; el *conseller* se comprometió a hacer una investigación al respecto, y hasta la fecha no tenemos ninguna noticia.

Sin ánimo de generar tampoco alarma social, sí que es imprescindible que, habida cuenta de que hay una cadena de errores, efectivamente –y la prueba es que sucedió todo exactamente igual que en el anterior delito–, creemos que es imprescindible que esto no quede en un titular de periódicos, que se analice qué es lo que pasó, que se ponga luz sobre la situación y que se intente mejorar para que no vuelva a suceder.

Y ¿por qué se dice...? Porque, evidentemente, dentro de los delitos de agresión sexual es verdad que la tasa de reincidencia es baja, pero en este caso parece ser que hay una cierta disfunción entre la junta de tratamiento, que sistemáticamente va dando informes favorables, y trece denegaciones por parte del juez de vigilancia penitenciaria, que, finalmente, a través de un recurso un poco como de rebote, pues, hace que el preso, que el interno consiga esa salida.

Existen también datos, además, que nos llevan a la alarma, y es que el delito se comete la madrugada del mismo día catorce años después del delito por el cual el señor Pardo estaba interno. Se produce, además, en el mismo escenario, con el mismo *modus operandi*. Y, además, los permisos de que había venido disfrutando, y, de momento, donde no parece que sucedía nada extraño, se hacían en el mismo entorno donde residía la víctima del primer delito.

Entendemos que no hay que tener miedo, que hay que hablar de las cosas con claridad y que hay que hablar de qué es lo que pudo fallar en esa junta de tratamiento para que decidiera recomendar una salida de ese interno y decir que había, primero, empatizado con la víctima, con los sentimientos de la víctima, y que tenía voluntad de reinserirse, que reconocía el delito y se arrepentía de él. Bueno, pues, la prueba más evidente de que eso no fue así y de que hubo un diagnóstico más que erróneo fue lo que cometió este señor a inicios del mes de noviembre.

Entonces, entendemos que es necesario ser cautelosos a la hora del tratamiento de esta cuestión pero también exigentes, y por lo menos diligentes, para que esto no vuelva a suceder. Y, por tanto, qué mejor oportunidad que el hecho de que venga el *conseller*, que además nos afirmó que iba a hacer una investigación al respecto, y nos explique cuáles son los resultados de que ha arrojado esa investigación.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Muy brevemente, para anunciar que el Grupo Parlamentario de Ciutadans apoya esta propuesta de comparecencia del *conseller* de Justicia.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialista, la senyora Rosa Maria Ibarra.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Bé, nosaltres en principi votarem a favor d'aquesta sollicitud de sessió informativa, tot i que entenem que potser hauria estat suficient, doncs, demanar la sollicitud de sessió per part del director general d'Institucions Penitenciàries, per exemple, i no pas del conseller; potser no hauria estat necessari, arribar al fet que fos el mateix conseller qui ens parlés del tema.

Però, de tota manera, nosaltres, com que entenem que sempre és positiu que el Govern estigui en seu parlamentària per poder explicar els temes que sorgeixen i que poden ser d'interès d'aquesta cambra, doncs, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot, el senyor Joan Giner.

Joan Giner Miguélez

Amb la dinàmica habitual de votar a favor de totes les compareixences..., creiem que la transparència és bona, i que el Govern rendeixi comptes és també bo.

Per tant, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí; gràcies, senyor president. Penso que ningú en aquesta comissió pot dubtar de la nostra voluntat de discutir a fons sobre la qüestió del sistema penitenciari, de la reinserció, tant pel que fa la iniciativa relativa a la constitució del grup de treball sobre el DERT com amb relació a la iniciativa de la convocatòria d'una sessió monogràfica d'aquesta comissió per abordar la qüestió penitenciària. I pensem que aquest és el marc en què s'han de discutir les coses, és a dir, des d'una visió més general, des d'una visió més global; des d'una visió d'anàlisi, en definitiva, del model.

La proposta que avui ens posa sobre la taula el Partit Popular pensem que és una proposta típica, no?, diguem-ne, d'intentar fer política a partir de la desgràcia que suposa viure una agressió sexual. Pensem que, en aquest sentit, no està tenint cap tipus de respecte ni per la víctima ni per la família de la víctima –que expressament s'ha pronunciat en el sentit de no voler incidir ni aprofundir en aquesta qüestió– i intenta fer política a partir de la desgràcia.

El mateix president del Tribunal Suprem –ja resulta curiós que hàgim de ser els de la CUP, els que citem les seves paraules– va fer unes declaracions claríssimes després dels fets per explicar el que és una evidència. És a dir, el sistema de reinserció, malauradament, no és un sistema científic ni és un sistema matemàtic, i, per tant, té errors, no? Aquí al que hem de tendir, evidentment, és que aquests errors siguin mínims. I, per tant, el que no podem fer és, a partir d'un cas concret, que efectivament demostra, doncs, que malauradament en determinats grups de conductes la reinserció és més difícil que en d'altres..., però el que no podem fer és utilitzar políticament aquesta desgràcia i aquest cas per atacar el conseller.

Per tant, votarem en contra de la compareixença, i demanarem, en qualsevol cas, que aquests debats es facin de forma global, respectuosa, i d'acord, fins i tot, amb el que diu el mateix president del Tribunal Suprem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula el senyor Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. Bé, aquesta sol·licitud de compareixença potser tenia la seva raó de ser quan va ser formulada, perquè certament el Grup Parlamentari Popular ho va expressar..., si no va ser el mateix dia dels fets, l'endemà, i, per tant, potser tenia alguna raó de ser en aquell moment, però el que és cert és que el conseller, des del nostre punt de vista, ha donat sobrades explicacions en tots aquells fòrums on ha estat convocat per parlar-ne i ha explicat les circumstàncies dels fets d'una manera –jo crec– honesta i transparent.

Des d'aquest punt de vista, no veiem què pot aportar de més aquesta compareixença, si no és una voluntat de desgast respecte d'allò que no és l'ús d'una facultat discrecional ni per part del conseller ni per part del departament. Existeixen uns procediments que s'han de seguir, existeix una decisió última que en aquest cas es va adoptar en una seu judicial. I, per tant, si es va dotar en aquests termes devia ser perquè es va arribar a un raonament logicoductiu que donava a entendre que es donaven les circumstàncies per poder accedir en aquest permís. Hi insistim, creiem que no aportaria res de nou, aquesta compareixença, més que novament posar el tema en solfa, novament recordar els fets luctuosos i lamentables a la víctima i a la seva família.

I, des d'aquest punt de vista, hi insistim, pel fet que el conseller en cap cas ha obrat d'una manera opaca, sinó que ho ha fet d'una manera oberta, transparent, i donant moltes i moltes explicacions en qualsevol fòrum o fins i tot als mitjans de comunicació, entenem que no és procedent, acollir aquesta compareixença. I hi votarem desfavorablement.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Doncs, passarem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, la proposta ha estat rebutjada amb 11 vots en contra, del Grup Parlamentari Junts pel Sí i del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, i 8 vots a favor, de la resta de grups parlamentaris.

Sol·licituds de compareixença acumulades

356-00403/11 a 356-00406/11

Passaríem al següent punt, el punt tretzè. Demanaria al representant del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent si seria possible agrupar els punts 13 a 16.

Benet Salellas i Vilar

Cap inconvenient.

El president

Doncs, si els sembla bé, els agruparem. Té la paraula, per part del grup proponent, la CUP - Crida Constituent, el senyor Benet Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Gràcies, president. Aquest conjunt de sol·licituds de compareixença dels diferents estaments que tenen la responsabilitat i que tenen conferida per l'ordenament jurídic vigent la funció de garantir els drets fonamentals neix a partir de diversos esdeveniments que s'han produït recentment al Centre d'Internament d'Estrangers de Barcelona. Un centre d'internament en què, doncs, hi han hagut agressions denunciades per part d'algunes persones que hi són internades; en què hi ha hagut un motí, i, per tant, s'ha hagut de resoldre la situació d'un motí, i en què hi ha hagut de forma reiterada la negativa a la transparència i al control parlamentari que entenem exigible en un context de privació de llibertat, com és el centre d'internament d'estrangers, quan es va denegar l'entrada a la mateixa presidenta del Parlament de Catalunya en aquella institució.

Per tant, com que els responsables institucionals d'aquest centre d'internament –el Ministerio del Interior espanyol– ja sabem que no compareixeran ni tenen cap mena de decència democràtica a efectes de donar comptes d'aquest Guantánamo a l'espanyola que tenim a la Zona Franca, pensem, doncs, que pot ser interessant, hi insisteixo, per tal de donar compliment a aquesta obligació que tenim els parlamentaris i parlamentàries catalans en un tema tan delicat com és el respecte i el control dels drets fonamentals, demanar la compareixença d'aquells que tenen coneixement de primera mà dels fets, no perquè siguin protagonistes del que ha passat allà dins, sinó perquè tenen la funció de revisar i de controlar el que allà dins passa, no?

I pensem, en aquest sentit, que són els òrgans judicials corresponents i el fiscal adscrit a la qüestió dels CIE els que poden donar aquesta informació, a més a més d'una de les lletrades que, des de la perspectiva de la seva responsabilitat a la comissió corresponent del col·legi d'advocats, doncs, té coneixement de primera mà d'aquests fets.

Per això entenem que és pertinent i especialment interessant, des de la perspectiva, hi insisteixo, del respecte i de la garantia dels drets humans, que era una expressió que estava en el títol d'aquesta comissió en l'anterior legislatura, doncs, que compareguin les persones sol·licitades.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Passarem al posicionament de la resta de grups parlamentaris. En primer lloc, i pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Carmen de Rivera. (*Veus de fons.*) Heu canviat? (*Veus de fons.*) Molt bé. El senyor Espejo.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Gracias, presidente. Nosotros, respecto a este asunto de los CIE..., la pasada legislatura ya se estuvo discutiendo, en este Parlamento; por lo tanto, creemos que es algo sobre lo que este Parlamento puede debatir.

Ahora bien, las solicitudes del grupo de la CUP están planteadas desde dos ópticas: por un lado, plantea la comparecencia de una abogada que trabaja en esta materia, lo cual nos parece muy bien, porque siempre es positivo conocer la opinión y la valoración de quien trabaja con los internos –en este caso, de los CIE–, y también del director del CIE, en la medida en que es el responsable desde la Administración del funcionamiento del CIE, no tanto desde una vertiente de control de su actuación, porque es una competencia que no corresponde a este Parlamento, pero sí desde el punto de vista del conocimiento de lo que está pasando allí.

Ahora bien, lo que no nos parece en ningún caso aceptable es que se proponga la comparecencia en el Parlamento de quien desempeña otro poder del Estado independiente, que es el poder judicial. Los jueces y los fiscales no han de comparecer en el Parlamento para dar cuenta de la actividad que desarrollan en el ejercicio de un poder independiente y en una concreta faceta de ese poder independiente. Estamos en un sistema de estado de derecho que no prevé que el Parlamento pueda llamar a jueces para controlar su actividad como poder independiente.

Por lo tanto, nosotros pediremos la votación separada de todas las solicitudes de comparecencia, porque votaremos de diferente manera en unas y otras.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Doncs, des del Grup Parlamentari Socialista, tot i entendre alguns dels arguments que s'acaben d'exposar respecte a aquesta qüestió i entendre que, per tant, no tenen l'obligació de comparèixer, sí que ens sembla interessant la perspectiva que puguin donar, atès que és una situació realment excepcional, la que s'ha viscut, de certa gravetat –podria haver estat pitjor, certament, si hagués tingut un desenvolupament diferent. I em sembla, per tant, que, diguem-ne, demanar-los la seva compareixença aquí no implica un intent de fiscalitzar o controlar, sinó de conèixer quina és la

seva opinió respecte a l'estat de la qüestió en aquest concret centre d'internament d'estrangers.

Per tant, nosaltres hi votarem favorablement, tot recordant el ple suport del nostre grup a les conclusions a les quals aquest Parlament va arribar la legislatura passada amb relació al model de centres d'internament d'estrangers.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot, té la paraula el senyor Joan Giner.

Joan Giner Miguélez

Anunciar el nostre vot favorable a les compareixences. Entenem algun dels arguments que s'han donat aquí, però creiem que, davant d'un centre tan opac, davant d'una violació tan descarada dels drets humans que ocorre sobre el terreny català, i atès que hi hem anat..., no només la presidenta del Parlament, sinó molts diputats i diputades i entitats de drets humans, i no hem aconseguit saber què passa allà dintre, aquest «Guantánamo a l'espanyola» que deien creiem que ha de ser fiscalitzat de totes les maneres possibles.

I creiem que el que vénen a aportar-nos no és una fiscalització de l'activitat judicial, sinó que és una visió de transparència del que està passant allà dintre en un cas on sabem que es poden estar violant els drets humans clarament. I, per tant, votarem a favor de les compareixences.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Esperanza García.

Esperanza García González

Bé. Gràcies, president. No me'n recordo, de com era allò de fer política de la desgràcia i de fer fotografies davant de manifestacions, davant dels CIE o dels desnonaments; però, en qualsevol cas, nosaltres tenim un posicionament molt clar respecte dels CIE.

Els CIE funcionen a tot Europa, estan regulats. Nosaltres tenim una taxa, diguem-ne, d'interns molt més baixa, comparativament a d'altres països. França té 47.000 interns, i, per exemple, més del 70 per cent dels interns són retornats al seu país d'origen. Nosaltres donem concessions, asil i permís de residència a més del 60 per cent. A Espanya tenim..., no arriben als 7.000 interns, dintre dels CIE. I nosaltres considerem que fer política d'una situació que està regulada –que, a més, competeix a les autoritats europees, fixar els terminis i les condicions d'aquests centres d'internament–, doncs, no s'ha de fer mitjançant fotografies, mitjançant manifestacions davant dels CIE.

I, en qualsevol cas, no entenem per què s'han de citar aquí jutges perquè passin comptes i perquè expliquin quina és la seva impressió sobre els CIE, quan això no és la seva funció ni la seva tasca, amb la qual cosa no votarem a favor d'aquestes tres propostes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula el senyor Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. Bé, de les paraules de la portaveu del Partit Popular, sembla que es qüestionava la coherència d'algun dels portaveus. Jo crec que la nostra no es podrà qüestionar, en tant que hem dit que enteníem que no era viable, des del nostre punt de vista, que comparegués el conseller amb relació a l'anterior punt que hem estat discutint, pel fet que havia donat explicacions públiques, transparents i diàfanes de tota l'actuació i de tots els fets que s'havien esdevingut fins aquell lamentable resultat.

Entenem que, en aquest cas, els mateixos criteris aplicats *a contrario sensu*..., donar a entendre que, certament, la gestió del CIE és totalment opaca, sense cap mena de

transparència: no s'atenen les demandes ni de l'Administració municipal ni del mateix Parlament, s'obvia la voluntat d'accés a les dependències dels diputats per conèixer quina és la situació real d'aquest centre... I, des d'aquest punt de vista, entenem que qual-sevol element que serveixi per contribuir a dotar-nos de transparència pel que respecta a un àmbit determinat on hi han persones, persones com nosaltres, que, per la seva situació personal, es veuen privades de llibertat sense haver comès cap delictes..., entenem que és lícit i lògic que els parlamentaris vulguem conèixer la situació que s'està produint, i, en definitiva, donar llum a aquesta circumstància.

Respecte de la compareixença o no de poders independents, com poden ser jutges o fiscals, entenem que, en aquest cas, la resistència que es planteja des del Grup de Ciutadans, més que jurisdiccional, és temàtica, perquè certament ens consta que a la Comissió de Seguretat Viària s'ha votat favorablement, pel mateix grup, perquè compareguin, en aquest cas, fiscals. Entenem, hi insisteixo, que aquí la resistència té més a veure amb la temàtica que no pas amb el càrrec de les persones que es demana que compareguin, que seran el que siguin, però no deixen de ser persones com tots nosaltres, i, per tant, tenen l'obligació d'explicitar tot allò que creuen respecte d'allò que coneixen de primera mà.

Per tant, lògicament, es votin agrupades o separatament, el Grup Parlamentari de Junts pel Sí votarà favorablement a les sol·licituds de compareixença.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Hi ha alguna paraula...?

Benet Salellas i Vilar

Per al·lusions...

El president

Per al·lusions, el diputat de la CUP - Crida Constituent, senyor Salellas.

Benet Salellas i Vilar

Sí, jo només..., dues rèpliques, diguem-ne, amb relació a la intervenció de la senyora García. Quan parlem de fotografia de la desgràcia, hem de tenir clar que el CIE no és una desgràcia: el CIE és una política d'estat. I, per tant, per això en podem demanar control i per això en podem demanar, precisament, explicacions.

I m'agradaria, finalment, una mica de rigor, perquè l'emplaço que em digui a quina legislació europea es prohibeix l'entrada de parlamentaris i d'entitats de drets humans a un centre de privació de llibertat.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Suposo que el senyor Espejo-Saavedra, també per al·lusions, entenc jo...

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, per al·lusions del senyor...

El president

Doncs, té la paraula el senyor Espejo-Saavedra.

José María Espejo-Saavedra Conesa

...Orobitg. En cuanto a la oposición de este grupo a que comparezcan jueces y el voto favorable a que comparezcan..., como también hemos votado en esta comisión para que comparezcan jueces para hablar del modelo de aislamiento penitenciario... Una cosa es que admitamos que los jueces, que son expertos profesionales del derecho, comparezcan para dar su opinión sobre un modelo general normativo o sobre una situación general de la que tratan cada día, y otra cosa muy diferente es que pidamos su comparecencia para que hablen de un caso concreto que tienen en la mesa de su despacho como jueces. Es muy diferente.

Y a eso es a lo que nos oponemos: un juez es un profesional del derecho, y un experto puede comparecer para dar su opinión como experto sobre una cuestión general. Ahora, sobre un hecho concreto que está sometido a su jurisdicción..., es a lo que nos oponemos firmemente.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. A proposta justament del senyor Espejo-Saavedra, portaveu en aquesta qüestió per part del Grup Parlamentari de Ciutadans i vicepresident del Parlament de Catalunya, si els sembla bé, farem les votacions sol·licitud a sol·licitud.

Per tant, començaríem pel punt número 13, que és la sol·licitud de compareixença del director del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca davant de la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats.

Vots a favor de la sol·licitud?

Vots en contra?

Per tant, la proposta ha estat aprovada amb un total de 17 vots a favor i 2 vots en contra: els 2 vots en contra, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya; els vots a favor, de la resta de grups parlamentaris.

Passarem al punt 14, que és la sol·licitud de compareixença de Joaquín Aguirre López i Fernando Luis Criado Navamuel, jutges de control del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca (jutjats número 1 i número 17 de Barcelona), davant la Comissió de Justícia perquè informin sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés de Diputats.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La sol·licitud ha estat aprovada amb 5 vots en contra, del Grup Popular i del Grup de Ciutadans, i 14 vots a favor, de la resta de grups parlamentaris.

Passaríem al punt següent, el punt 15, que és la sol·licitud de compareixença de la senyora Anna Figueras, advocada del Servei d'Orientació Jurídica del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca, davant de la Comissió de Justícia per les mateixes qüestions.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovada amb 2 abstencions, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, i 17 vots a favor, de la resta de grups parlamentaris.

Punt número 16, sol·licitud de compareixença del fiscal adjunt dels jutjats de control del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca davant de la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació del centre, els darrers incidents relatius a les vagues de fam i l'amotinament, i la negativa a l'entrada de diputats del Parlament i del Congrés dels Diputats.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, aquesta sol·licitud també ha estat aprovada, amb 5 vots en contra, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya i del Grup de Ciutadans, i 14 vots a favor, de la resta de grups parlamentaris.

**Compareixença d'una representació de l'associació
SOS Bebés Robados per a informar sobre les seves activitats**

357-00207/11

Han acabat, doncs, ja, aquestes votacions, i, per tant, acabades aquestes, cridem els representants de l'associació SOS Bebès Robats perquè facin la seva compareixença davant d'aquesta comissió.

La sessió se suspèn a les onze del matí i un minut i es reprèn a les onze i set minuts.

El president

Senyores i senyors diputats, començarem amb el punt 17.

**Compareixença d'una representació de l'associació
SOS Bebés Robados per a informar sobre les seves activitats**

357-00207/11

I que és la compareixença d'una representació de l'associació SOS Bebés Robados davant de la Comissió de Justícia per a informar sobre les seues activitats. Ens acompanyen a la Mesa, d'una banda, la senyora Adelina Ruíz Santos, presidenta de SOS Bebés Robados, i la senyora Ana Páez, secretària de SOS Bebés Robados. Així mateix, també a la Mesa ens acompanyarà, com a tècnic informàtic, el senyor Thomas André.

També ens han volgut acompanyar i estar aquí amb tots nosaltres la senyora Isabel Gil Pérez, vicepresidenta; el senyor Ricardo López, tresorer; la senyora Carolina Escudero, la senyora Mariona Cardona, el senyor Manuel Teodoro, la senyora Josefa Anguita, la senyora María Isabel Morera i la senyora Antonia del Carmen Carrasco, tots ells membres de SOS Bebés Robados.

Té la paraula, per començar, la presidenta de la mateixa entitat, la senyora Adelina Ruíz Santos.

Adelina Ruíz Santos (presidenta de l'associació SOS Bebés Robados)

Bon dia a tots. Estem agraïts, de nou, pel fet que ens hagin rebut i per l'atenció que ens presten per tractar aquest tema tan important per a nosaltres, especialment a la senyora diputada Magda Casamitjana, que ha agafat aquest assumpte amb el màxim interès, i al president d'aquesta Comissió de Justícia, el senyor Germà Gordó.

Ja ens han presentant; som l'Adelina i l'Ana, i som mares afectades que busquen les seves filles. L'associació SOS Bebés Robados Catalunya es crea el 2011 amb l'objectiu d'informar, orientar i assessorar totes les persones que sospitin ser víctimes d'apropiació indeguda d'algun familiar menor –la gran majoria, nadons–, d'ajudar a esclarir l'origen de tota persona que fos lliurada en adopcions legals, legalitzades, o inscrites com a fills biològics dels seus falsos pares. Veureu que passaran unes imatges il·lustratives d'aquests documents.

(L'exposició de les oradores és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

També busquem suport per contribuir a les exigències de responsabilitats penals, civils, tant de persones físiques i jurídiques com d'institucions que hagin intervingut en qualsevol acció irregular; aconseguir que qualsevol institució, tant pública com privada, oficial o particular, que resulti responsable civilment o criminalment dels fets que s'investiguen, reconegui la seva implicació en les males praxis esmentades.

Per a la consecució d'aquestes finalitats, l'associació ha mantingut reunions amb diferents institucions, partits polítics, així com amb representants de les diferents fiscalies provincials, membres de l'Església catòlica, metges, matrones i funcionaris dels diferents registres civils i responsables dels cementiris de Catalunya.

Tenim bases de dades on estan registrats els hospitals i els cementiris en què es basen les denúncies dels afectats. Els membres de l'associació SOS Bebés Robados Catalunya som, en la seva majoria, víctimes de desaparicions forçades en les maternitats catalanes. L'Estat espanyol és el culpable que aquests fets no s'investiguin; no obstant això, deixa a les esquenes de les mateixes víctimes el treball d'investigació i de les recerques.

Mentrestant, el temps corre en contra nostra. Hi han molts afectats que han mort sense saber on són els seus fills, i molts, i molt grans, que demanen, abans de tancar els ulls per última vegada, saber què n'ha estat, d'aquests nens. Molts d'aquests nens, ara ja homes i dones adults, tampoc saben la veritat de la seva procedència, encara que això sigui un dret constitucional.

Demanam una vegada més ajuda a aquesta Comissió de Justícia des del cor, com a mares i com a familiars afectats d'aquesta causa; ajuda per resoldre aquesta aberració que han practicat amb milers de famílies en aquest país. Som el segon país del món, darrere d' Austràlia, on s'han succeït aquests robatoris de nens, i mereixem que es faci justícia. Posin-se per un moment en la nostra pell com a mares, pares, fills, germans, oncles, avis, i pensin en tot el que hem passat i que encara estem passant.

Portem anys de pelegrinatge, i sembla que ara ens estan escoltant, com demanàvem. Aquest Govern nou de la Generalitat ha començat que aquest fet sigui així. És un deute, que això no s'oblidi, i, per tant, que siguem part de la memòria històrica d'aquest país.

Des dels anys quaranta i fins ben entrats els noranta, s'han succeït aquests casos de desaparicions dels nostres nens. Ens els van arrabassar de les nostres entranyes, literalment, per donar-los a famílies afins al règim i ben considerades per la seva posició social i econòmica, sense pensar gens en les famílies que deixaven destrossades. I no solament ens arrabassaven els fills; també a aquests fills els han arrabassat la seva identitat, i a moltes famílies adoptives també les van enganyar.

Ens trobem que gairebé totes les denúncies posades en fiscalies estan arxivades, i fins avui no hi ha ni un sol acusat per aquesta causa. Hem de reconèixer que des de la fiscalia de Barcelona hem tingut tot el suport necessari com a associació de SOS Bebès Robados Catalunya, i ens consta que el fiscal ha posat també tot el seu interès i treball en les diligències oportunes de cada cas denunciat.

Però les famílies afectades no tenim mitjans econòmics per dur a terme investigacions, i no per això estem d'acord que els casos siguin arxivats per problemes documentals, com va dir l'anterior ministre de Justícia, Alberto Gallardón. Igualment, les famílies ens hem de pagar les despeses de les proves d'ADN, i sabem que són determinants per a una possible troballa. Hi han moltes famílies sense recursos, i aquest és un altre motiu per què encara moltes d'elles no tinguin aquestes proves.

Estem demanant que ens declarin víctimes i que, com a tals, puguem tenir justícia gratuïta, ajuda psicològica; que es faci un banc d'ADN fiable on puguem comparar aquestes mostres; que s'obrin els casos arxivats; que es pugui accedir als arxius públics i privats d'hospitals, maternitats, cases bressol, registres civils, cementiris, i als eclesíastics.

Vostès, els representants dels ciutadans triats pels catalans, haurien de fer el necessari perquè es faci, aquesta justícia. Aquests últims dies la Fiscalia General de l'Estat adverteix la jutgessa Servini, que està portant la querrela argentina amb els casos ocorreguts fins a l'any 77, que no pot qüestionar la Transició espanyola. Aquests són delictes de lesa humanitat, i això no prescriu. Estem parlant de drets humans. S'hauria de crear una comissió d'investigació sobre aquests casos en què estiguessin representades les víctimes i experts, i que ens facilitin entrar a aquests arxius i comprovar realment aquests documents.

Tenim una llarga trajectòria en peticions fetes a aquest Govern català en diferents legislatures i documentació presentada en totes les ocasions –que els seus grups parlamentaris han rebut, també–, i encara seguim sense respostes. Els hem fet arribar a tots els partits polítics amb representació parlamentària el nostre document de víctimes i la proposta no de llei de memòria democràtica de Catalunya –amb l'apartat de bebès robats–, i sabem que tots els presents avui aquí estan informats d'aquests casos.

Ara com ara, i després de sis anys en els quals els afectats estem units en les nostres recerques, podem dir que els representants polítics de Catalunya, tots, saben de què s'està parlant avui aquí, com també deuen saber que en el transcurs d'aquest any en diferents comunitats –com Andalusia, Canàries, la Comunitat Valenciana i la Comunitat de Madrid– s'han aprovat, en els seus parlaments, unes PR i unes PNL en les quals recullen totes les peticions que estem fent aquí.

Si en aquest país, Catalunya, volem reparar les atrocitats del franquisme, hem de començar per la justícia amb la nostra memòria. Ahir mateix es va admetre a tràmit la primera Llei de bebès robats d'Espanya al Parlament de Canàries. No podem contem-

plar passivament l'avanç en altres comunitats sobre l'esclariment d'aquest drama i aquí seguir sense moure fitxa. Són vostès, els nostres representants, els que tenen el poder per canviar les lleis i posar-hi els mitjans perquè així sigui.

El març d'aquest any ens vàrem reunir per primera vegada amb la senyora Casamitjana i el senyor Gordó, i, després de diverses reunions, s'ha creat un expedient. Mentre esperàvem aquesta nova compareixença, ens hem reunit amb la subdirectora general de Memòria, Pau i Drets Humans, de la Direcció General de Relacions Institucionals, Transparència i Exteriors, la senyora Mireia Plana, i amb la directora de Memòria Històrica, la senyora Carmen García, en diverses ocasions.

Intentem fer arribar els nostres casos a tots els racons on puguem. Aquest passat 28 d'octubre vàrem tenir una ponència a la Universitat de Barcelona davant de setanta-cinc alumnes d'educació social, dels quals molt pocs tenien constància dels casos de bebès robats al nostre país. I van quedar molt sorpresos dels nostres relats, com a familiars d'aquests bebès. Hem d'informar els nostres joves perquè això no es repeteixi mai. Això ens demostra en quin punt estan aquesta informació i memòria en aquest país.

Des de fora de les nostres fronteres ens estan prestant més atenció que aquí. A l'Argentina, França, Alemanya, els Estats Units, són moltes les persones que ens acompanyen en aquest dur camí i posen a la nostra disposició el seu treball i la difusió dels nostres casos.

El 2012 li vam fer una pregunta al Govern i ens vam reunir amb el senyor Joaquim Clavaguera, director general de Reparació i Execució Penal, i amb el senyor Marc Cerón, sotsdirector general d'aquest mateix departament. La resposta va ser que havien consultat les nostres peticions i la decisió era no immiscir-se en els assumptes judicials que escapaven de la seva competència, i que, en qualsevol cas, hauria de ser el Parlament català..., és a dir, els polítics i no la Generalitat, els que fessin una manifestació institucional.

El 2013 es va tornar a fer una altra vegada aquesta pregunta, amb el mateix resultat. Hem anat de departament en departament, i per a cap entràvem dins de les seves competències; senzillament, fins ara ningú sabia on situar aquestes peticions.

El 20 de febrer del 2014 vàrem tenir la nostra primera compareixença davant d'aquesta Comissió de Justícia, i fins a començaments del 2016 no vam tenir resposta. El conseller senyor Jané ens va contestar que quedava pendent.

L'abril del 2016 ens vam reunir amb el fiscal general de Catalunya –el senyor Romero de Tejada–, el fiscal de Barcelona –Miguel Ángel Aguilar–, la policia judicial de la Guàrdia Civil, la senyora Casamitjana i el senyor Gordó.

El maig del 2016 vam tenir una reunió amb la vicedegana Rosa Maria Barberà, en el Col·legi d'Advocats de Barcelona, amb el senyor Gordó i la senyora Mercè Claramunt, per demanar la justícia gratuïta.

Pertanyem a la federació nacional d'associacions d'afectats per les desaparicions forçades infantils i adopcions il·legals, la Coordinadora X-24, i, com a tal, vàrem ser al Congrés dels Diputats per fer les peticions perquè ens tinguin en compte en la comissió interdepartamental per a aquests temes.

Fa poques setmanes que ens va arribar la notícia, com suposem que vostès també saben, que, des de Brussel·les, una comissió del Parlament Europeu visitarà el nostre país per investigar sobre els casos dels bebès robats, igual que ja va fer una comissió de l'ONU. També representants de la Coordinadora X-24 hem estat al Parlament Europeu.

Avui mateix es presenta, davant del Parlament d'Andalusia, una petició de declaració institucional en suport de les víctimes pels robatoris de bebès.

De nou, els haig d'agrair que ens hagin parat atenció i que ens dediquin aquesta estona. Amb alguns de vostès ja hi havíem parlat, però, encara que sigui repetitiu, gràcies per rebre'ns, en nom de totes les famílies i afectats de Catalunya.

(Aplaudiments.)

El president

Moltes gràcies, senyora Ruíz. Ara té la paraula la senyora Ana Páez, secretària de l'associació.

Ana Páez Garro (secretària de l'associació SOS Bebés Robados)

Hola, bon dia. Jo... *(Veus de fons.)* D'acord, ja està. Bon dia. No sé com anem de temps; suposo que justets.

El president

Bé, bé...

Ana Páez Garro

Bé.

El president

L'important és que vostès puguin expressar el que vulguin.

Ana Páez Garro

D'acord. Ho reprenç on l'Adelina ho ha deixat, que és la col·laboració i la comprensió que tenim des de l'exterior, més que la que obtenim al nostre país. Aquest estiu la nostra gran amiga i col·laboradora Carolina Escudero va fer arribar a l'Argentina, país molt sensible a aquests fets que ens porten aquí, a Estela de Carlotto, el nostre document de víctimes, juntament amb el lema de la nostra campanya. (*Veus de fons.*) Em sembla que m'accelero molt.

També ho va fer arribar a l'Associació Abuelas de Plaza de Mayo; a la Comisión Nacional sobre Desaparición de Personas, Conadep –al director, Manuel Galves–; al Congreso de la Nación Argentina, a la diputada Victoria Donda; a Mercosur, Departamento de Derechos Humanos y Justicia, que engloba l'Argentina, el Brasil, el Paraguai, l'Uruguai, Bolívia i Veneçuela.

El 14 d'abril del 2010 es va interposar una querella davant dels tribunals de justícia de la República Argentina amb l'objectiu que s'investiguessin els crims comesos pels integrants de la dictadura franquista, s'identifiquessin els seus responsables i se sancionessin penalment. Emparats en la legislació internacional de l'ONU sobre justícia universal, les víctimes del franquisme presenten en el jutjat a càrrec de la jutgessa María Servini de Cubría la Querella 4591/2010, anomenada N.N., per genocidi i/o crims de lesa humanitat comesos a Espanya entre el 17 de juliol del 36 –començament del cop militar– i el 15 de juny del 77 –data de celebració de les primeres eleccions democràtiques.

El bloqueig d'Espanya a la querella argentina és ferm. El Govern regateja cada pas de la jutgessa Servini en la persecució dels crims de la dictadura amb dues jugades mestres: la suposada prescripció dels delictes i l'aplicació de la Llei d'amnistia del 77. Des de l'inici de la investigació, el 14 d'abril del 2010, cada petita fissura oberta en la impunitat del franquisme ha estat tancada amb urgència, i l'última urpada arriba des de la Fiscalia General de l'Estat, que ha parat les declaracions judicials de víctimes i càrrecs franquistes.

El 2013 l'ONU insta Espanya a jutjar les desaparicions del franquisme, entre les quals hi ha també les dels nadons robats, en aquest període. Es constata que aquí, a Espanya, no es té en compte el caràcter de delicte de lesa humanitat en desaparicions comeses durant la guerra i la dictadura. Aquesta interpretació és contrària a les obligacions internacionals d'Espanya, i es recomana la seva modificació.

L'ONU insta Espanya a jutjar les desaparicions del franquisme. En concret, insta l'Estat espanyol a jutjar les desaparicions forçades a la llum d'aquestes obligacions internacionals i a establir legislativament la imprescriptibilitat de les desaparicions forçades o la determinació que la prescripció solament pot començar a computar-se a partir de l'alçament de la desaparició forçada. Tenen previst, com ha dit l'Ade, visitar Espanya el mes de febrer de l'any que ve.

Durant aquests anys llargs de recerca, hem assessorat centenars d'afectats, i amb els nostres socis hem elaborat una base de dades amb registres d'hospitals, cementiris, registres civils i altres dades. Hem fet tallers gràcies a la col·laboració totalment altruista de professors com la Carolina Escudero i el Thomas Prola. Els tallers d'apoderament i de comunicació han estat per a nosaltres una vàlvula d'escapament per a les nostres emocions i sentiments, alhora que ens han apujat una mica l'autoestima, que des del mateix dia que es van perpetrar els fets ens manca.

Dins de l'associació, hi ha un grup molt gran de mares, pares, germans, oncles i altres familiars que es reuneixen a la plaça de Sant Jaume des de fa anys cada primer diumenge de mes. Ells fan possible que mensualment ens fem visibles per a la resta de la població: faci fred o calor, aquestes víctimes no fallen mai. Tenim sempre la participació d'una mare que busca el seu fill i té noranta-dos anys; el temps corre en contra nostra.

Recentment vam tenir una ponència a la Universitat de Barcelona davant de setanta-cinc alumnes, alumnes que van estar molt atents durant dues hores, i vam constatar que pocs d'ells sabien alguna cosa de la nostra problemàtica. I, sí, es van interessar per saber això que havia succeït a la nostra terra catalana. No donaven crèdit que els fets d'aquests crims de lesa humanitat els tinguessin tan propers.

Pròximament tindrem una altra ponència, de cara a l'any que ve, i no ens cansarem d'anar allà on sigui perquè tothom tingui consciència d'aquests fets tan inhumans. Senyors, la falta de memòria històrica en la joventut ens pot abocar a fer que aquests fets tornin a succeir. Vostès tenen a la mà que no tornin a succeir.

El president

Moltes...

Ana Páez Garro

Eh?

El president

Ah, com que ja havia aixecat la vista...

Ana Páez Garro

(L'oradora riu.) Acabo? Em dóna temps...?

El president

Sí, i tant, de sobres.

Ana Páez Garro

O, si no...

El president

No, no; de sobres. Li torno a dir que l'important és que vostès puguin explicar el que vulguin explicar.

Ana Páez Garro

Per no allargar-me, la nostra marxa amb la Generalitat –l'Ade ja ho ha dit– comença al gener del 2011, que en una manifestació agafem un senyor de la porta de la Generalitat, li'n donem les dades, i vam quedar que ens cridaria. I va ser així.

Al principi del 2012 es posa en contacte amb nosaltres la Mar Blasi, cap del Gabinet del Departament de Justícia. Parla amb la conselleria de Justícia i ens remeten al director general d'Execució Penal a la Comunitat, senyor Joaquim Clavaguera, com ha dit ella. En aquesta reunió que tornem a fer un any després amb ells i el senyor Cerón, subdirector del mateix departament, ens diuen que la conselleria no vol immiscir-se en assumptes judicials, de la qual cosa nosaltres traiem una conclusió: que la Generalitat s'inhibeix totalment dels nostres casos. Ho deixa tot en mans de jutges i fiscals, que no faran res més del que tenen fet fins ara.

No tenim respostes per part de cada govern de les comunitats autònomes, i enviem massivament cartes a la Defensora del Pueblo, senyora Soledad Becerril. Tampoc ens arriba cap ajuda.

El fiscal general ens rep per primera vegada el 2012, representades nosaltres per la Coordinadora X-24, de la qual formem part. El Govern, llavors, proposa unes ajudes que no arriben.

El 2013 es porten els nostres casos al Congrés dels Diputats, en el qual, per unanimitat dels partits, es decideix impulsar les investigacions. Per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Pigem ressalta que a Barcelona les diligències practicades pel fiscal Miguel Ángel Aguilar, nomenat especialment per a aquestes investigacions, són portades com a model d'actuació per seguir a altres fiscalies, però reconeix que els problemes documentals i les fosses comunes fan que s'arxivin els casos, per la qual cosa els afectats, després de posar denúncies amb l'esperança de saber la veritat..., la gran majoria ens quedem amb el mateix dubte que abans de posar la denúncia: sense saber on estan els nostres fills.

No m'allargaré més. Aniré... Volia...

El president

Senyora Páez, té temps.

Ana Páez Garro

Em fa por...

El president

Té temps.

Ana Páez Garro

Sí? És que em fa por allargar-me i no dir el que... (*Veus de fons.*) Sí, voy a decir lo que..., dic el que pensi. (*Veus de fons.*) Sí, de acuerdo.

A veure, jo volia ressaltar que el 4 d'abril ens vam reunir amb el fiscal general –el senyor Romero de Tejada–, Miguel Ángel Aguilar –fiscal de Barcelona–, el sergent de la Guàrdia Civil, el senyor Gordó i la senyora Casamitjana.

Sota la constant insistència per part nostra que no obtenim resultats que esclareixin els nostres casos, els fiscals –ambdós– i el senyor Gordó ens recomanen que fem ús del que fins ara ens ha proporcionat el Govern central, que és l'oficina d'atenció a les víctimes del carrer de la Borsa, i que hi introduïm les nostres dades. Nosaltres, per reunions que tenim amb la Coordinadora X-24, no tenim bones referències d'aquesta oficina: primer punt –i principal–, s'obre una oficina d'atenció a les víctimes de desaparicions de nens nounats abans de declarar-nos víctimes a nosaltres.

L'any 2015, el llavors president de la Coordinadora X-24 va fer arribar al Senat, amb còpia a tots els portaveus dels grups, que l'oficina que el Ministeri de Justícia obre al carrer de la Bolsa número 8 de Madrid ha estat incapaç d'impedir l'arxiu de milers de denúncies en tot l'Estat, gairebé totes amb l'aportació d'indícis de presumptes delictes permanents i de lesa humanitat, amb la qual cosa afegeix un grau més d'humiliació i frustració a les víctimes que han confiat en la justícia.

Com ha dit l'Adelina, les proves genètiques ens les hem pagat nosaltres. Sabem que l'ADN és una prova de solvència resolutòria, i al carrer de la Borsa tenen les nostres dades. Malgrat tots els perfils d'ADN que tenen, no n'han tret, dels encreuaments, cap resultat positiu.

Ara mateix, els arxius del Registre Civil, que estan en fase de digitalització, s'han encomanat per contracte civil a una empresa externa, no oficial, i que pertany a un grup de grans magatzems. No podem admetre que, oblidant l'obligació exigible de guàrdia i custòdia dels nostres documents, ens donin a les víctimes la resposta que els nostres documents van sofrir pèrdues diverses, com inundacions, incendis, desaparicions misterioses... No és just que, en un estat de dret, el ministeri públic d'ofici no estigui obligat a exigir la reconstrucció d'aquests documents tan imprescindibles per al coneixement i l'esclariment de la veritat dels fets; i si de veritat van desaparèixer..., prendre en consideració legal els testimoniatges que els avalin. I diem, senyor Gordó: amb l'evidència d'aquests antecedents del carrer de la Borsa, ens estranya que es sorprengui, el ministeri, del fet que ens sembli inútil, aquesta oficina.

Ja no m'estendré més, perquè ja l'Adelina ha dit totes les trobades que hem tingut amb la Generalitat.

Voldria explicar, ja sense escrit, que els casos que ells es pensen que nosaltres, en els arxius, hi estem d'acord...; no, no hi estem d'acord, sinó que no tenim mitjans per obrir-los, perquè... Parlem de justícia gratuïta; a veure, qui, de tots nosaltres, al llarg d'una vida de treball, no té un habitatge? El cas de tenir un habitatge ja no et deixa... No tenim diners; tenim una propietat, per petita que sigui. Ja no tens justícia gratuïta.

I no diré res més. Ara suposo, Magda, que tu llegiràs la PR? (*Veus de fons.*) Me faràs el favor? (*Veus de fons.*) I així ja no m'allargo més.

Demanem justícia gratuïta, proves d'ADN gratuïtes, ajuda psicològica gratuïta, exhumacions gratuïtes. Justícia, reparació i veritat; res més.

Moltes gràcies a tots.

(*Aplaudiments.*)

El president

Moltes gràcies, senyora Páez. Ara és el moment dels grups parlamentaris. Ara sí, deu minuts; són indicatius, tampoc no passa res si algú s'excedeix un minut, però en principi són deu minuts. I després, finalment, tornaran a tenir la resposta, des de l'associació SOS Bebés Robados, per un temps màxim també de deu minuts. També el podran compartir, com han fet ara, com vostès vulguin.

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidente. En primer lugar, agradecer la comparecencia de SOS Bebés Robados, con lo cual, de alguna manera, hemos..., se han repetido las conversaciones que pudimos mantener –yo sí me acuerdo– el 20 de mayo en nuestra sala de reuniones, y de las que, bueno, yo guardo un recuerdo imborrable. Y también les quería decir que estaba esperando esta comparecencia porque tenemos preparada una propuesta de resolución para presentar.

Pero ¿sabe qué pasa? Que, a diferencia de otros colectivos en su misma situación en otras comunidades autónomas, a lo mejor a ellos se les puede ayudar más que a ustedes, porque ustedes han hecho mucho –ustedes han hecho mucho. Y yo recuerdo, de la conversación de aquel día, de la reunión, y después, de la que sostuve con el señor Germà Gordó para cotejar datos, que había un problema serio en cuanto a la prescripción –que es el más grave de todos. Y que naturalmente, aparte, las pruebas de ADN, pues, ya las habían hecho todos, con lo cual aquí podemos presentar muchas PR poniendo que sean gratuitas, las pruebas de ADN, pero es un brindis al sol, porque realmente ustedes ya lo tienen.

Y yo aquel día les pregunté: «¿Cómo podemos ayudarles?» Y ustedes, bien, bien... Yo, de lo que ustedes han dicho hoy aquí, lo único que extraigo... O sea, yo tengo mi propuesta de resolución, que ahora les comentaré, pero yo lo que extraigo es que ustedes necesitan ser incluidos en un turno de asistencia jurídica gratuita para poder litigar, y que sea especial, porque es un crimen, desde nuestro punto de vista, de lesa humanidad. Y quizás ahí se podría, de acuerdo con la *conselleria* de Justicia, pues, arbitrar... ¿Cuántas familias son? Esto se lo pediría: ¿cuántas familias hay aquí en Cataluña con esta problemática? Y a ver si, de alguna manera, se puede hablar, esto, y conseguir que para ustedes haya justicia gratuita.

Nosotros, en distintas comunidades españolas..., en Aragón también presentamos una propuesta de resolución. Y un poco en esa línea va la nuestra, que yo la tenía preparada para presentarla después de su intervención y para mejorarla oyéndoles a ustedes otra vez, ¿no?

Pero a nosotros nos parece que se tiene que regular un acceso preferente a los registros e historiales clínicos de aquellas personas en las que haya evidencias de los denominados «casos de bebés robados», a sistematizar y digitalizar todos los registros e historiales clínicos existentes. Yo sé que ustedes lo han intentado, sé que ustedes se han encontrado con registros a los que no tenían acceso, o en que sencillamente les decían: «Uy, aquello..., es que no sabemos ni dónde está, porque se quemó el hospital» o «porque hubo unas inundaciones...» Bueno, a ver si así, aprobando esta resolución, la *conselleria* de Justicia puede hacer algo y tener algo en la mano, un mandato del Parlamento.

Creemos que sería importante también crear un registro único en el que se recogiesen todos los datos e historiales clínicos de los diferentes hospitales de Cataluña a fin de facilitar el acceso a los datos recogidos y sistematizados a todos aquellos ciudadanos que se vean en su circunstancia, y elaborar un índice o guía que detalle el fondo documental de todos y cada uno de los archivos existentes en Cataluña que contengan o puedan contener datos sobre adopciones o historiales clínicos de los diferentes hospitales de Cataluña.

A esto añadiría yo un quinto punto: que tengan ustedes la consideración de víctimas y puedan gozar del beneficio de la justicia gratuita, independientemente de la situación económica o de que no lleguen a las ratios que se exigen.

Yo no les puedo decir nada más, aparte de su dolorosísima historia y trayectoria, que nos conmueve a todos. Ustedes han hecho mucho camino.

Y contra la prescripción..., aquí no tenemos competencias, en el Parlament de Catalunya, para decidir la prescripción de un delito. Esto es en el Congreso de los Diputados, que tiene la competencia nacional.

Ahora, todo lo que nosotros podamos hacer, estamos intentándolo hacer por ustedes. Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. També volia agrair la seva compareixença a les senyores Adeli-na Ruíz i Ana Páez, i saludar també totes les persones que les acompanyen en aquesta compareixença. És veritat que tant l'any 2014 com després, a través de diverses reuni- ons que hem mantingut amb l'associació, hem anat tractant la qüestió. Nosaltres creiem que ja ha arribat el moment de passar de les bones paraules i les demostracions d'em- patia a solucions pràctiques o a l'intent de solucions pràctiques, perquè no... Vaja, crec que, amb les reunions que hem mantingut, no està en dubte, diguem-ne, l'empatia que sento per les duríssimes situacions que han hagut de viure, però amb això no ajudem en res en concret, no?

Aquí hi ha hagut un grup parlamentari que ha comentat que té una proposta de re- solució en preparació. Per part d'una de les compareixents s'ha fet menció d'una altra proposta de resolució que sospito que també o està en preparació o ja registrada. I, com a mostra de la descoordinació dels grups parlamentaris en aquesta qüestió, els dic que el nostre grup parlamentari ja havia registrat una proposta de resolució, també. Segu- rament diuen coses diferents però perfectament compatibles entre si. Haurem de tractar, en el moment de discutir-les..., procurar, doncs, agrupar-les..., o no cal, eh?, o apro- var-les per separat, si diuen coses complementàries, i que totes elles puguin ser útils.

En el nostre cas, el que fèiem era proposar al Govern de la Generalitat de Catalunya que presentés un projecte de llei que modifiqués l'àmbit material del que es coneix com la Llei de fosses de Catalunya, la Llei 10/2009, de 30 de juny, sobre la localització i la identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura fran- quista, i la dignificació de les fosses comunes, per tal de fer això, ampliar l'objecte de la llei per abraçar els casos de sostracció de nadons i establir mecanismes adequats per a la investigació, el reconeixement, la justícia i la reparació d'aquests casos. Segurament molts d'aquests mecanismes són els que anunciava la diputada de Ciutadans respecte a la creació de registres, l'encreuament de dades, etcètera.

I també demanàvem, en aquesta proposta de resolució, que es creés aquí, a Catalu- nya, un servei d'informació d'afectats i afectades per la possible sostracció de nadons que en la mesura del possible es coordinés amb mecanismes que puguin existir a l'àm- bit estatal. Perquè és evident que, en aquest cas, si l'encreuament de dades fos estricta- ment territorialitzat a Catalunya, doncs, probablement no acabaríem d'escatir el destí de moltes de les criatures que en el seu dia poguessin haver estat sotretes. I, per tant, cal algun tipus de coordinació, almenys d'àmbit estatal.

El cert és que ens trobem davant d'un aspecte que toca també la matèria de la me- mòria històrica, que en aquest cas la tenim atribuïda, diguem-ne, a la Comissió d'Ac- ció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència, perquè l'extensió del període durant el qual es van succeir aquests fets és, com vostès han assenyalat, des de principis dels anys quaranta fins als anys noranta, i va patir una transforma- ció. És a dir, una política que en el seu origen era una política repressiva, del règim, contra les republicanes per tal de donar, diguem-ne, les seves criatures a famílies més afins al nou règim va anar evolucionant amb el temps en unes trames en les quals l'element del lucre de les persones que hi intervenien no pot ser de cap de les mane- res ignorat. I, per tant, es va convertir en una manera..., vaja, especialment execrable, per dir-ho de la manera més suau que se m'acudeix en aquest moment, d'obtenir uns diners, no?

I, certament, això no podia fer-se si no era amb un element que dificulta ara la investigació, que és l'engany, la falsedat documental. I, per tant, això afegeix alguns elements de dificultat que han de ser vençuts a través d'una acció específica dels po- ders públics, que han de fer un esforç especial. No poden tenir un rol passiu i, com els està passant contínuament, arxivar els casos perquè són difícils de provar. Ja ho sabem, que són difícils de provar; per això cal una implicació especial dels poders públics en la investigació. Això, evidentment, no es feia sense intentar ocultar totes les traces d'allò que es feia. Per tant, és absolutament necessari que hi hagi una acti- vitat investigadora important.

I, per tant, nosaltres..., dir-los que aquest era el nostre enfocament del tema, demanar un canvi legislatiu aquí, tot i que ens sembla que evidentment això requereix també accions a les Corts Generals.

Estem no només absolutament disposats, sinó, diguem-ne, frisosos per conèixer les iniciatives d'altres grups parlamentaris per tal d'intentar coordinar-les el millor possible, però també els diem que el que farem és estudiar amb deteniment aquestes iniciatives que ens han comentat –de Canàries, Andalusia– per veure si a nivell de Catalunya podem fer alguna iniciativa paral·lela que tingui ja alguna aplicació pràctica en el menor temps possible, perquè em sembla que d'això es tracta també, no? Vostès ho han comentat –totes dues–, que el factor temps és un factor fonamental, i, bé, del que es tracta és de posar-se mans a l'obra i no dilatar més les solucions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, el senyor Joan Giner.

Joan Giner Miguélez

Hola, bon dia a tothom. Saludar les ponents i la gent que ens acompanya. Primer de tot, expressar la plena empatia del grup amb el fi de l'associació i amb la problemàtica, i expressar, diguéssim, que és una xacra que arrosseguem de la societat..., una xacra que ve del franquisme, del tardofranquisme, i que sorprèn molt a vegades com, en termes de memòria històrica i en aquest tema en particular, hi hagi més sensibilitat per part d'entitats internacionals que per part d'entitats estatals. És quelcom que hem d'anar repetint i anar picant, perquè és un problema que comprèn molts altres problemes d'aquest país, i aquí hi tenim un problema molt clar, però hem d'aconseguir trencar «el cademat del 78», com molts diem que s'ha de fer.

Nosaltres creiem que la tasca de pedagogia i difusió que ens heu mostrat és necessària, creiem que és part essencial d'aquesta lluita. I creiem que nosaltres tenim una tasca més concreta, que és la de poder legislar pràcticament per poder-hi fer alguna cosa, i aquí estem.

I el que hem vist –el nostre grup és nou aquí, en el Parlament– és que molts grups porten coses preparades. Estem desitjosos de mirar-ho, d'estudiar-ho. Creiem, almenys escoltant tots els companys del Partit Socialista, que la modificació de la Llei de fosses comunes és la cosa més pràctica que podem fer per ara des del Parlament de Catalunya, però igualment ho consultarem amb les diferents forces que hi ha a les diferents comunitats sobretot per a això, per fer quelcom no tan simbòlic, sinó quelcom molt més pràctic del que trobaríem. En termes molt clars, ho hem dit i ho hem repetit: la justícia gratuïta i la identificació com a víctimes són coses que poden facilitar els litigis, i, per tant, facilitar la vostra tasca. I, com a servidors públics de vocació, en aquest cas, és la nostra obligació ajudar i tirar endavant això.

Per tant, doncs, dir que ajudarem i tirarem endavant totes les propostes que ens presentin, sempre buscant els consensos, però sobretot intentant no caure en el simbolisme sinó en la practicitat, que crec que és el que ens han vingut a demanar vostès aquí avui.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Esperanza García.

Esperanza García González

Gràcies, president. Bueno, muchas gracias por comparecer y explicarnos cuáles son las trabas con las que se encuentran, porque teniendo en cuenta que es una situación que se produjo prácticamente entre los años cuarenta y los noventa –porque hasta los noventa se produjo–, es una cosa, bueno, pues, importante.

En algunos casos, yo encuentro que determinadas trabas, más que la justicia gratuita, pueden ser el no acceder a los historiales médicos, el que desaparecen documentos o el que hay incluso negativas judiciales, porque como no hay pruebas, pues, no pueden seguir con las denuncias que ustedes presentan, y yo diría incluso casi la prescripción de algunos delitos, porque el plazo es muy largo, y hasta que se han iniciado acciones

judicials me imagino que hi ha una part de persones afectades que van decidir-se –per dolor, ¿no?– a no iniciar-les.

Pero yo sí quería poner en valor..., el hecho de que haya diferentes propuestas de resolución dice poco de la coordinación de los diferentes grupos, pero sí sobre la necesidad de que haya en cualquier caso una proposición de ley, porque eso sí que les va a ayudar mucho. Y prueba de ello es que en la primera semana de octubre en la Comunidad de Madrid se aprobó una propuesta... Venía de una iniciativa popular legislativa, precisamente, en esta materia, y allí sí que todos los grupos se pusieron de acuerdo en votarla a favor, ¿no? Y yo creo que es bueno, pues, seguir un poco la línea. Creo que a veces las cosas..., las experiencias, cuando van bien..., pues, no pasa nada, se toman como modelo y se siguen.

Y creo que es importante, primero, sobre todo que tengan ustedes más facilidades, una especie de adaptación de la Ley de protección de datos, para que ustedes puedan tener acceso al paradero de los historiales médicos, que es esencial; a los libros registro de hospitales, que me imagino que será complicado, y de las maternidades públicas y privadas, ¿no? Y aprovechar eso y ponerlo en común incluso, pues, mediante la creación –Magda me lo ha comentado ahora– de un grupo de trabajo, para poder así coordinarnos, y que eso sea a través de una ley.

No sé si es tan necesaria, la justicia gratuita, como que tengan ustedes acceso a esos documentos, que es la única manera de poder asegurar que ustedes tienen una investigación judicial y que por lo menos puede haber un seguimiento.

La gratuidad de las pruebas de ADN yo creo que es una cosa que es factible, viable. El tema es si ustedes, como afectados, mayoritariamente ya se han sometido a ella..., y si hay un banco que cruce datos.

Y la coordinación incluso a veces de las diferentes administraciones que se ven implicadas, que son muchas, que no solo son judiciales, sino también de bienestar, de menores, de interior...

Pero yo creo que sería conveniente que de esta comparecencia sacáramos algo más que diferentes propuestas de resolución de diferentes grupos, y que en las trabas que sean más viables, que son el acceso a la documentación médica, todo eso, pues, intentemos echarles un cable.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara té la paraula el senyor Benet Salellas, en representació del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Benet Salellas i Vilar

Gràcies, senyor president. Jo la veritat és que no sé gaire què dir, perquè a mi em produeix una certa vergonya, el que vostès han vingut a explicar aquí. Crec que és una demostració clara del fet que vostès han viscut, diguem-ne, un problema o una situació que les administracions i els grups polítics no han volgut donar-hi cap importància ni cap visibilitat. I, per tant, doncs, bé, sona una mica hipòcrita, no?, el que estem escoltant aquest matí aquí.

Llavors, quan dic que no sé què dir, vull dir que no sé com fer-ho per intentar distanciar-me d'aquesta hipocresia. Perquè, clar, en tots els anys que vostès fa que lluiten, hem vist governs ja de tots colors, i hem vist governs a l'Estat del PSOE, del Partit Popular, i ara ja en el format trio: PSOE, PP i Ciutadans. Llavors, quan la majoria de qüestions –que jo entenc des d'una perspectiva jurídica, competencial– responen en bona part al Govern de l'Estat, sentir determinats grups que diuen determinades coses, quan tenen a les seves mans i han tingut a les seves mans durant tots aquests anys posar-hi solució, doncs, és una mica dur, jo crec, eh?

Perquè jo crec que sobretot és un tema de voluntat política. Com qualsevol qüestió legal, les lleis han de ser solucions, han de ser instruments per resoldre els problemes; no han de ser mai parets, ni murs, ni maneres de blindar el debat ni d'enquistar el problema, no? I en aquest cas jo crec que tenim una qüestió legal que no s'ha volgut abordar de manera valenta pel Congrés espanyol, que és principalment qui té la responsabilitat sobre aquesta qüestió, però tampoc, jo penso, des d'aquest Parlament, a partir de mesures que hem assumit en altres àmbits de forma més valenta. I penso que en aquest camp, doncs, tampoc potser no hi ha hagut prou valentia, no?

A mi em sobta que un parlament que té tanta sensibilitat amb la qüestió del franquisme, no?, i de les conseqüències del règim franquista, doncs, no sàpiga veure també en aquesta qüestió una de les conseqüències del règim franquista. Perquè és cert que n'hi ha una part que ja s'ha produït en període, diguem-ne, constitucional, però jo en això discreparia una mica o matisaria una mica el que ha dit el company Pedret, en el sentit que jo entenc que el que va passar després ja de l'adveniment de la Constitució, el 78, té a veure amb el fet que les estructures sanitàries i les estructures d'afany de lucre que existien durant el franquisme es van prolongar durant el període post-1978.

És més, només des d'aquesta lectura podem entendre que determinades confessions religioses i determinats hospitals i centres d'atenció de maternitat actuessin amb tantíssima impunitat i amb tantíssima illegalitat i immoralitat amb relació a aquesta qüestió, perquè sentien d'alguna manera que aquelles estructures que els havien emparat durant el franquisme van continuar existint durant l'època posterior al 1978.

Per això, entre altres motius, doncs, alguns pensem que s'ha de posar sobre la taula aquesta necessitat de trencar de manera definitiva –perquè no se n'ha produït encara una ruptura definitiva– amb el règim franquista posterior a 1939. No entraré més en aquesta qüestió, no?, però ens demostra..., o ens col·loca l'Estat espanyol com el segon estat del món amb més desapareguts, després de Cambodja, entre moltíssimes altres dades que vostès evidentment coneixen i pateixen en primera persona.

Tampoc puc deixar de posar sobre la taula per experiència, diguem-ne, personal, i perquè és una constatació, que tenim un poder judicial que..., ara no direm si és independent o no és independent, però que en tot cas és marcadament insensible, i que, davant d'una situació tan greu com la que vostès denuncien, hauria d'estar sabent trobar solucions en la interpretació de les lleis i intentant donar un marge de maniobra que permeti generar investigacions judicials que puguin trobar solució al que vostès estan demanant.

I en aquest sentit penso que ni la fiscalia ni el poder judicial estan a l'altura de la demanda que vostès plantegen, no? I, de fet, han tingut molt més sempre una actitud de menystenir, de menysprear les víctimes d'aquest tipus de situacions, i fins i tot, doncs, el Tribunal Suprem..., la seva famosa posició amb relació a la prescripció dels delictes del franquisme, no?, de blindar la impunitat del conjunt del règim franquista i també de la qüestió del robatori de nadons.

Per tant, jo no sé gaire què dir-los. Tot allò que ens posin com a proposta sobre la taula en el sentit de reconèixer aquesta injustícia, de reparar aquesta injustícia i d'establir garanties de no-repetició tindrà el suport de la Candidatura d'Unitat Popular, però ens continuarà faltant sempre –sempre– voluntat política per tirar endavant allò que aprofitem. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, la diputada Magda Casamitjana, la qual substitueix el senyor Guinó. El senyor Guinó ha estat substituït en els punts anteriors pel senyor Bonvehí, i, en aquest punt concret, per la senyora Magda Casamitjana. També el senyor Guinó ha estat substituït, des d'un punt de vista de secretaria, pel senyor Jordi Sendra.

Té la paraula la senyora diputada.

Magda Casamitjana i Aguilà

Bé, doncs, molt bon dia a tots i a totes. Molt benvingudes, Adelina i Ana. Jo suposo que els diputats i diputades m'entendran, quan pugui explicar per què hem trigat sis mesos a fer una PR.

Jo vaig rebre, amb el senyor Gordó, una associació que no tenia ni idea que existís ni que s'havia constituït. S'asseuen en el despatx i em diuen: «On són els nostres fills?» Jo, la veritat... «Senyor Gordó, en sabia alguna cosa?» «Com que on són els vostres fills?» «Ho sento. Venim aquí, necessitem ajuda. No podem més, i, per tant, hem d'esbrinar on són els nostres fills. Nosaltres som víctimes d'una quantitat de coses que en aquest moment volem expressar.»

En aquell moment...: «Bé, un moment, no?», perquè a veure què ens expliquen. I m'expliquen totes les històries..., primer personals, eh?, vam estar molta estona cada u individualment, i després amb tots i tots i tots els traumes i tot el que hem pogut anar vivint fins ara.

Hem trigat sis mesos a poder mirar quina és la millor manera de presentar una PR en aquest Parlament. Sis mesos. Perquè primer havíem de saber exactament què passava: d'on venien, amb qui havien parlat, què és el millor, quines conselleries hi estan implicades, quines no; això és qüestió de l'Estat, això no... I al cap de sis mesos hem arribat a la conclusió de presentar una PR amb el seu ajut –fins i tot ens en van fer elles l'exposició dels motius– per començar –per començar, perquè això no és d'un dia per l'altre– a desentrellar tot el que hi ha.

Jo m'he apuntat unes quantes coses. «Què podem fer nosaltres?», els vaig preguntar. I elles em van dir: «Perseguir les proves; *perseguir* les proves fins a trobar respostes.» Elles en tenen i saben, tota l'associació, que és difícil, que és complicat, que és molt transversal, com us he dit; que hi ha pocs indicis reals i tocables –els nadons no hi són, ni vius ni morts–, però el sentiment i els traumes que pateixen aquestes persones, les angoixes i els fracassos i la impotència, d'alguna manera, han calat no només en la meva persona, sinó –suposo– en tots els diputats. I per tant, si no hi ha proves feaents, alguna cosa hi ha d'haver.

És veritat –veient tots els expedients que m'han passat, sense noms i cognoms, per descomptat– que trobem una quantitat de documents que no hi són, estan desapareguts; com ha dit algun altre diputat, s'han cremat, han estat..., a causa d'aigua... Resulta que hi han *moltes* rectificacions sobre documents oficials: hi ha, amb bolígraf vermell o verd o blau, algunes coses manipulades; però, clar, tampoc sabem qui les ha manipulat, com les ha manipulat i com han arribat. Hi ha tantes i tantes coses sense resposta, sense... –*nul* accés a documents a l'Església, als hospitals i a les clíniques–, que la veritat és que la cosa no és fàcil. No és que de cop i volta girem una clau i en trobem tots els documents. Per tant, serà llarg –jo ho vull dir– i costós.

El que volen: em diuen que volen que tinguem el reconeixement de víctimes com han fet la resta de comunitats. Jo passaré a tots els diputats, per descomptat, *tot* el que hem fet, i tots els documents que hi han no els hauran de buscar, perquè ja els tenim. I, per tant, si accepten el dossier que hem fet, aquí tindran tota la informació.

Nosaltres entomem el problema. Ja els ho vaig dir: «Entomarem el problema?» «Sí.» «Entomarem el repté?» «També.» «Mourem fitxa?» –que deia algú dels diputats. «També.» D'acord. Ho farem. Quina és la manera per poder-ho fer? S'han fet i s'estan fent arreu de l'Estat espanyol moltíssimes coses. Com us dic, aquí hi ha Canàries; Canàries presenta una proposició no de llei amb *catorze* punts, però catorze punts en què hi està barrejat absolutament tot. Hi ha barrejat salut, justícia, afers socials, interior, memòria històrica, Europa, l'Estat espanyol, l'Argentina... Hi són, eh? Ara, jo no sé exactament quant trigaran a donar-los a vostès una resposta, perquè si cada un dels departaments ha de començar a estudiar això, potser trigarem molts anys.

València diu: «Escolteu, vista la complexitat, jo proposo un grup de treball dins de la comissió interdepartamental de les famílies biològiques per mirar de solucionar-ho.»

Madrid diu: «Escolteu, hi estem absolutament d'acord, i volem crear una comissió documental per esbrinar on són els informes mèdics i subvencionar, en aquest moment ja, que es puguin fer les proves d'ADN.»

I Andalusia diu: «D'acord», –fixeu-vos-hi, eh?– «en el projecte de llei de memòria històrica que actualment s'està redactant, farem un article i posarem en un article que es reconeixerà el caràcter de les víctimes de nens i nenes desapareguts i *sustraídos y adoptados sin autorización*». «Farem», «farem»... És que tothom diu «farem», perquè la cosa és molt complicada.

Per tant, què proposem, nosaltres? Creiem, amb el vistiplau de l'associació, que el que hem de fer és perseguir totes les pistes i respondre a algunes preguntes que en aquest moment no es poden respondre. D'acord, no podrem reparar el mal personal que vostès han patit; no podrem de cap de les maneres *retornar-los*... –retornar-los–, però potser *trobar* el que vostès han perdut. Ho sabem, i ho lamentem, i ho hem dit tots, però ens solidaritzem amb vostès. I creiem que, com a país, com a societat, hem de recollir els seus testimonis, no els podem perdre; tot i no tenir aquestes proves feaents, no els podem perdre, i ens han d'explicar què va passar a casa nostra en els temps que siguin, del 36 al 39, en l'època franquista, també en època de Transició. Cal que ho sapiguem i que això ho puguem recollir.

El que volem és retornar la dignitat als que es senten desatesos –com ha dit el diputat de la CUP–, maltractats per aquests casos tan esgarrifosos, perduts i sense respostes. Bé, doncs, com ja hem dit, intentarem, entre tots... –així ho desitjo–, perquè no és qui ha anat més de pressa a presentar una PR, no és qui ha anat més de pressa a fer alguna cosa, sinó que jo he tingut la sort de trobar-me aquestes senyores, que m'han explicat un tema, i hem estat sis mesos mirant a veure què per no presentar-la perquè sí –una PR que digui: «Doncs, volem..., volem...», no–, sinó per analitzar-ho, buscar-ho, i, perquè no sigui un brindis al sol, fer les coses ben fetes.

I, per tant, el que hem proposat –i no he tingut temps, perquè just ahir la vam entrar– era crear, *amb el vistiplau* de les cinc conselleries... Perquè he parlat amb *tots* els consellers, per dir-los: «Escolteu, aquí tenim un problema. Com ho entomem? Des d'on ho entomem?» I em diuen: «L'única manera de fer-ho és organitzar, buscar una comissió, un grup de treball» –que el Govern ens hi ajudarà, que hi seran les associacions– «per buscar *tota* aquesta tirallonga de coses i anar resolent-les una a una.» Però no només això..., tot i que els consellers no crec que estiguin molt contents, perquè jo els he dit: «En un temps determinat.» Això, el que no podem dir-los és que en aquesta legislatura, potser, no ho acabarem.

Per tant, jo penso que els diputats ens hem de *comprometre* a fer aquesta feina, a presentar-les en el Ple, les conclusions, i a ser *capaços* que tot allò que puguem fer a través de les cinc conselleries..., que sigui real i fefaent. I que, a partir d'aquí, els que vinguin després tinguin alguna cosa ja sòlidament escrita, perquè elles de moment es sentin..., i no només elles, sinó tota la gent que arribarà.

Em diuen –i aquí ja acabo– que el tema de les fosses que deia em sembla que el diputat Pedret..., la Llei de fosses està avui..., ara mateix surt avui en el diari que de les primeres proves del banc d'ADN de la Guerra Civil s'han extret ja unes vuit-centes mostres –avui, ja, eh?– per trobar tots els seus desapareguts. Bé, molt bé; perfecte. Busquem exactament que elles també. Quin és el problema? Que les fosses, que estan aquí mapades, i, per tant, posades territorialment, no són les vostres. (*Pausa.*) És igual. Tenim unes fosses determinades; doncs, a la Llei de fosses hi ha de posar que *hi ha altres* fosses en què hi han persones o bebès desapareguts. I, per tant, haurem de demanar que aquesta llei no només us inclogui a vosaltres, sinó que, a més a més, aquesta llei obri altres fosses.

Per tant, jo no us vull enganyar, i ho sabeu: és difícil, serà complicat, però nosaltres assumim el repte. Tots els diputats, pel que he vist, iniciem ja aquest treball, que serà d'investigació, que serà de recerca, però que espero que sigui, sobretot, d'illusió i de dignitat recuperada per a vostès.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. (*Veus de fons.*) Sí. Senyor Pedret, per què demana la paraula?

Ferran Pedret i Santos

Demano la paraula per al·lusions i contradiccions. Sí?

El president

Trenta segons.

Ferran Pedret i Santos

No acostumo a fer-ho, en compareixences; el cert és que..., no m'ha sobtat, però m'he vist obligat a replicar la intervenció del senyor Salellas, en nom de la CUP, perquè no sé des de quina espècie de talaia moral creu que s'adreça a la resta de diputats d'aquesta cambra per començar gairebé totes les seves intervencions acusant d'hipòcrites els que han intervingut anteriorment. Però el cert és que aquests casos de bebès robats són un cas que han creat una profunda preocupació a persones que tenen tot tipus de sensibilitat ideològica, que, per desgràcia, i segurament per la sensació d'impunitat a què feia referència –i en això podem coincidir–, es van començar a denunciar entre trenta, trenta-cinc, quaranta anys després dels fets.

I hi ha notícies del 2010, dels diaris, que començaven a donar compte de les primeres trenta denúncies que s'anaven produint a, per exemple, la fiscalia de Cadis –que creia que es podia investigar–, la d'Algesires, la de Màlaga, la del Camp de Gibraltar. I és a partir d'aleshores que comencen a arribar iniciatives a diversos parlaments autonòmics

i a les Corts Generals també, algunes de les quals es poden discutir des del punt de vista de la seva orientació tècnica, etcètera, però la voluntat política està clara. A l'octubre mateix del 2016 s'aprovava per unanimitat una proposició no de llei a l'Assemblea de Madrid que demanava l'aclariment d'aquesta trama que va funcionar des dels anys quaranta fins als noranta.

Podem fer l'exercici de llençar-nos les víctimes pel cap els uns als altres; *jo* no ho faré. Joestic aquí per intentar col·laborar que s'aclareixin els fets i que se'ls faci justícia. I col·laboraré amb tothom, fins i tot amb el que em diu «hipòcrita».

El president

Algun diputat més vol fer ús de la seva paraula? (*Pausa.*) Doncs, ara sí, és el moment per tal que l'associació SOS Bebés Robados pugui donar la resposta als plantejaments que han fet la resta de grups parlamentaris. I si hi volen afegir alguna qüestió, ara és el moment. Som-hi? (*Pausa.*) La senyora Ruíz...

Adelina Ruíz Santos

A veure, jo el que veig, de tot el que heu parlat... Realment fa pena, això, que us aneu tirant la cavalleria un per sobre de l'altre, perquè no estem aquí per això. Estem aquí per treballar. I és el que hem parlat sempre: hi han moltes coses que estan fetes, hi han moltes coses investigades, hi han molts anys que estan aquí darrere. Ara ja hem de treballar, ja ens hem de posar a la taula i treballar.

I això és el que demanem: que treballau junts, que treballau amb nosaltres, perquè hem de tirar endavant, aquesta memòria ha de tirar endavant. I necessitem això, que no estiguen barallant-vos els uns amb els altres, perquè d'aquesta manera no anem enlloc. El que necessitem és tirar endavant tots junts. I, realment, bé, totes les propostes estan bé, evidentment, perquè, com esteu dient tots els grups, ja havíeu tingut alguna informació o havíem treballat fins i tot amb vosaltres, ens havíem reunit, i tot això ho sabíeu, però no...

El que necessitem és això: posar-nos en marxa. Ja necessitem caminar, caminar per un camí segur i arribar a un lloc..., bé, perquè tinguem la veritat. Que és això, el que demanem: veritat i reparació, de tot això.

El president

Senyora Páez, voldrà afegir quelcom?

Ana Páez Garro

Quelcom. A mi em sap greu que ara vosaltres tots digueu que ja la teníeu feta, com si nosaltres haguéssim fallat en alguna cosa, que no us hem... (*Veus de fons.*) No, perdoneu. La senyora Magda Casamitjana ens va agafar, perquè nosaltres som molt pesades, i no ens va deixar... Vull dir que entre tots... Tots teniu alguna cosa; per favor –per favor–, feu-ho servir perquè això sigui amb unanimitat; bé, potser un hi posa una cosa..., però feu que aquesta PR tiri endavant *ja*, per favor. N'estem farts. Nosaltres ara sortirem d'aquí –són sis anys, de lluites– i direm: «Ens tornaran a cridar? Quan passarà? Tornarem a haver de presentar...?» Per favor. Oi que tots esteu engegats, ja? (*Pausa.*) Cap endavant tots.

(*Aplaudiments.*)

El president

Algun diputat vol fer ús de la paraula? (*Pausa.*) No? (*Pausa.*) Doncs, moltes gràcies, senyora Ruíz; moltes gràcies, senyora Páez. Moltes gràcies també als membres de la seva entitat que les han volgut, aquí, acompanyar.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i un minut.